

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év február hó 08., 14. és 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2018. év február hó 28. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az orgazdaság büntette és más bűncselekmények miatt T. Á. és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2017. év május hó 23. napján kelt 22.B.1411/2012/679. számú ítéletét T. Á. I. r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., Gy. Gy. VII.r., J. I. VIII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r. és K. F. XII.r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

T. Á. I.r. vádlott bűnösségének megállapítását a tényállás 9. pontja tekintetében 1 rendbeli felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (Btk. 347.§ (1) bek. a) pont és (2) bek.), valamint 1 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. a) pont) mellőzi.

A 9 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetéként értékelt bűncselekménye minősítésénél a (2) bekezdésre utalást mellőzi. (tényállás 1-6, 10-12. pontjai)

A tényállás 15. pontjában rögzített cselekményét felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345.§) is minősíti.

H. A. II.r. vádlott bűnösségének megállapítását a tényállás 1-6. pontja tekintetében 6 rendbeli felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (Btk. 347.§ (1) bek. a) pont és (2) bek.), 6 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. a) pont), valamint 6 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. c) pont) mellőzi.

A fennmaradó 4 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetéként értékelt bűncselekményei minősítésénél a (2) bekezdésre utalást mellőzi. (tényállás 9-10-11-12. pontjai)

K. Sz. IV.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti.

Bűnösségének megállapítását a tényállás 9. pontja tekintetében 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (Btk. 347.§ (1) bek. a) pont és (2) bek.), 1 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. a)

pont), valamint 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. c) pont) mellőzi.

A tényállás 8. pontjában foglalt bűnsegédként elkövetett a Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő egyedi azonosító jel meghamisítása büntettként értékelt cselekményét bűnsegédként elkövetett a Btk. 347.§ (1) bekezdés b) pontjának II. fordulataba ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő egyedi azonosító jellel visszaélés büntettként minősíti, míg a bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342.§ (1) bek. c) pont) kapcsán a kísérletre utalást mellőzi.

B. I. V.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti.

A 10 rendbeli, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettként (Btk. 342.§ (1) bek. c) pont) értékelt bűncselekményénél (tényállás 1-6, 8., 10-12.) a bűnsegédi részességre utalást mellőzi.

M. R. VI.r. vádlottnak a tényállás 7. pontjában rögzített 2 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettként értékelt bűncselekményét 1 rendbeli közvetett tettesként elkövetett, a Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettként, valamint 1 rendbeli közvetett tettesként elkövetett, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettként minősíti.

T. Á. I. r., H. A. II. r., K. Sz.IV. r., B. I. V r. és M. R. VI. r. vádlottak terhén értékelt egyedi azonosító jellel kapcsolatos bűncselekményeket egyedi azonosító jellel visszaélés büntettként nevezi meg, s annak minősített esete kapcsán a Btk. 347.§ (2) bekezdés I. fordulata jelöli meg.

Gy. Gy. VII.r. vádlottnak a tényállás 13. és 14. pontjában rögzített 2 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettként értékelt bűncselekményét közvetett tettesként elkövetettnek minősíti.

J. I. VIII.r. vádlott bűncselekményeinek minősítésénél az 1978. évi IV. törvényt jelöli meg.

A tényállás 8. pontjában rögzített felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont) kapcsán a kísérletre utalást mellőzi.

M. A. XIII. vádlottnak a tényállás 15. pontjában rögzített, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettként értékelt bűncselekményét közvetett tettesként elkövetettnek minősíti.

A büntetést T. Á. I.r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlottakkal szemben, mint bűnszervezetben elkövetőkkel szemben tekinti kiszabottnak.

A szabadságvesztés tartamát T. Á. I.r. vádlott esetében 3 (három) évre, H. A. II.r. vádlott esetében 7 (hét) évre, K. Sz. IV.r. vádlott esetében 4 (négy) év 6 (hat) hónapra, míg B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlott esetében 6 (hat) - 6 (hat) évre enyhíti.

E vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetéseket fegyház fokozatban rendeli végrehajtani és megállapítja, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

Gy. Gy. VII.r. vádlott - helyesen - szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti, s annak végrehajtását - a közügyektől eltiltás egyidejű mellőzésével - 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani azzal, hogy az előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött idő beszámítására és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezéseket a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén rendeli alkalmazni.

A J. I. VIII.r. vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést, a vagyon elleni bűncselekményben, mint különös visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak.

A kiszabott szabadságvesztésbe a J. I. VIII.r. vádlott által külföldi fogvatartásban töltött időt is beszámítani rendeli.

K. F. XII.r. vádlottal szemben büntetés kiszabását mellőzi és őt megrovásban részesíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása során a T. Á. I.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlottak esetében öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

A K. Sz. IV.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összege helyesen 275.000,- (kettőszázhetvenötezer) forint.

A B. I. V.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összege helyesen 2.536.810,- (kettőmillióöttszázharminchatezer-nyolcszázötz) Ft.

T. Á. I.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapja 2010. június 03. napja, lakhelyelhagyási tilalmának kezdőnapja 2011. február 26. napja.

H. A. II.r. vádlott lakhelyelhagyási tilalmának kezdőnapja 2011. február 26. napja.

K. Sz. IV.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapja 2011. január 05. napja.

B. I. V.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapja 2011. január 05. napja.

M. R. VI.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapja 2010. október 29. napja, lakhelyelhagyási tilalmának kezdőnapja 2011. március 24. napja.

J. I. VIII.r. vádlott esetében a 2013. február 03. és 04. napján őrizetben töltött idő feltüntetését mellőzi, házi őrizetének kezdőnapját 2017. február 03. napjában, utolsó napját 2017. március 06. napjában jelöli meg. Külföldi fogvatartásának utolsó napja 2017. április 10. napja.

K. Sz. IV.r. vádlott esetében a tartózkodási hely feltüntetését mellőzi.

V. A. X.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: 350707 BE.

Az ítélet bevezető részében feltüntetett nyilvános tárgyalást folytatólagosként jelöli meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét T. Á. I.r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., Gy. Gy. VII.r., J. I. VIII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r., T. M. XI.r., K. F. XII.r. valamint M. A. XIII.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során védői díj címén felmerült 394.800,- (háromszázkilencvennégyezer-nyolcszáz) Ft bűnügyi költségből H. A. II.r. vádlott 85.720,- (nyolcvanötezer-hétszázhusz) Ft-ot, J. I. VIII.r. vádlott 87.040,- (nyolcvanhétezer-negyven) Ft-ot és M. A. XIII.r. vádlott 67.500,- (hatvanhétezer-ötszáz) Forintot köteles külön felhívásra az államnak megfizetni. A Gy. Gy. VII.r. vádlott vonatkozásában felmerült 67.500,- (hatvanhétezer-ötszáz) Ft és a K. F. XII.r. vádlott vonatkozásában felmerült 87.040,- (nyolcvanhétezer-negyven) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2017. május 23-án kihirdetett 22 B. 1411/2, 112/679. számú ítéletében bűnösnek mondta ki

T. Á. I. rendű vádlottat

- 1 rendbeli folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság bűntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (6) bekezdés b) pontja] (tényállás 1-6 és 9-12. pontjai)
- 3 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) és (5) bekezdés b) pont], (tényállás: 13-15. pontjai)
- 9 rendbeli - három esetben társtettesként elkövetett - hivatali vesztegetés bűntettében [Btk. 293.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés], (tényállás:1-6. és 10-12. pontjai)
- 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának bűntettében [Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés], (tényállás: 1-6. és 9-12. pontjai)
- 9 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés], (tényállás: 1-6. és 9-12. pontjai)
- 12 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], (tényállás: 1-6. és 10-15. pontjai)

H. A. II.r. vádlottat

- 1 rendbeli, folytatólagosan, társtettesként elkövetett orgazdaság bűntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (6) bekezdés b) pontja] (tényállás 1-6 és 9-12. pontjai)
- 2 rendbeli, felbujtóként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) és (5) bekezdés b) pont], (tényállás: 13-14. pontjai)
- 3 rendbeli, társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés bűntettében [Btk. 293.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés], (tényállás: 10-12. pontjai)

- 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntettségében [Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés], (tényállás: 1-6. és 9-12. pontjai)
- 10 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés], (tényállás: 1-6. és 9-12. pontjai)
- 11 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], (tényállás: 1-6. és 10-14. pontjai)

K. Sz. IV.r. vádlottat

- 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntettségében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (6) bekezdés b) pontja] (tényállás 1-6. és 9-12. pontjai)
- 1 rendbeli bűnpártolás büntettségében [Btk. 282.§ (1) bekezdés c) pont és (2) bekezdés] (tényállás 8.pont)
- 11 rendbeli, bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntettségében [Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés], (tényállás: 1-6. és 8-12. pontjai)
- 11 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont], (tényállás: 1-6. és 8-12. pontjai), valamint
- 11 rendbeli, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], melyből 1 rendbeli kísérleti szakban maradt (tényállás: 1-6. és 8-12. pontjai)

B. I. V.r. vádlottat

- 1 rendbeli, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntettségében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (6) bekezdés b) pontja] (tényállás 1-6. és 10-12. pontjai)
- 1 rendbeli, bűnpártolás büntettségében [Btk. 282.§ (1) bekezdés c) pont és (2) bekezdés] (tényállás 8. pont)
- 10 rendbeli befolyással üzérkedés büntettségében [Btk. 299.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pont], (tényállás: 1-6., 8, 10-12.)
- 10 rendbeli közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pont, (tényállás: 1-6. és 8, 10-12. pontjai), valamint
- 10 rendbeli, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], (tényállás: 1-6., 8, 10-12. pontjai),

M. R. VI.r. vádlottat

- 1 rendbeli, részben társtettesként, folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettségében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (6) bekezdés b) pontja] (tényállás 1-7. és 10-12. pontjai)
- 3 rendbeli, egyedi azonosító jel meghamisításának büntettségében [Btk. 347.§ (1) bekezdés b) pont és (2) bekezdés], (tényállás: 4, 6, 7.), valamint
- 2 rendbeli, közokirat-hamisítás büntettségében [1 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pont és 1 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pont],

Gy. Gy. VII.r. vádlottat

- 2 rendbeli, csalás büntettségében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) és (5) bekezdés b) pont], (tényállás: 13-14. pontjai), valamint
- 2 rendbeli, közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], (tényállás: 13-14. pontjai)

J. I. VIII.r. vádlottat

- 1 rendbeli csalás büntetében [Btk. 318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont], (tényállás: 8. pontja)
- 1 rendbeli vesztegetés büntetében [Btk. 253.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés],
- 1 rendbeli egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében [Btk. 277/A.§ (1) bekezdés a) pont],
- 1 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 274.§ (1) bekezdés a) pont], valamint
- 1 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének kísérletében [Btk. 274.§ (1) bekezdés c) pont],

F. J. IX.r. vádlottat

- folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdés b) pontja] (tényállás 1-3. pontjai),

V. A. X.r. vádlottat

- folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdés b) pontja] (tényállás 1-3. pontjai),

T. M. XI.r. vádlottat

- folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdés b) pontja] (tényállás 10-12. pontjai),

K. F. XII.r. vádlottat

- folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetében [Btk. 372. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pontja] (tényállás 18.pontja),

továbbá

M. A. XIII.r. vádlottat

- 1 rendbeli csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) és (5) bekezdés b) pont], (tényállás 15. pontja), valamint
- 1 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont].

Ezért T. Á. I.r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, H. A. II.r. vádlottat halmazati büntetésül 8 év börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, K. Sz. IV.r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év 6 hónap börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, B. I. V.r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, M. R. VI.r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év 10 hónap börtönbüntetésre, 1.500.000,- Ft pénzbüntetésre, valamint 8 év közügyektől eltiltásra, Gy. Gy. VII.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, J. I. VIII. rendű vádlottat - mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül 4 év börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, F. J. IX. rendű vádlottat 2 év - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 500.000,- Ft pénzbüntetésre, V. A. X. rendű vádlottat 1 év 10 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 1 millió Ft pénzbüntetésre, T. M. XI.r. vádlottat 2 év - végrehajtásában három évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 500.000 Ft pénzbüntetésre, K. F. XII. rendű vádlottat 8 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, míg M. A. XIII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte ítélte azzal, hogy a vádlottak a

szabadságvesztés büntetésből - F. J. IX.r., V. A. X.r., T. M. XI.r. és K. F. XII.r. vádlott a végrehajtás elrendelése esetén - legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

K. Sz. IV.r. vádlottal szemben 220.000,- forint, míg B. I. V.r. vádlottal szemben 2.500.000,- forint összegben vagyonek Kobzást rendelt el.

Az I.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és XIII.r. vádlottak esetében az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben, míg a II.r. és - a végrehajtás elrendelése esetén - a IX.r. vádlott esetében az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

A H. Pénzügyi Zrt., az I. L. Zrt., a P. L. Zrt., az O. Security Kft., H. X., a L. B. Kft. mint az A.-R. "fa" Kft. felszámolója, valamint az M. E. Autólízing Zrt, által előterjesztett polgári jogi igényeket egyéb törvényes útra utasította.

Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítéletet az ügyész - három napi határidő fenntartását követően - F. J. IX. rendű, V. A. X. rendű, T. M. XI. rendű és K. F. XII. rendű vádlottak vonatkozásában tudomásul vette, míg a törvényes határidőn belül T. Á. I.r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., Gy. Gy. VII.r., J. I. VIII.r., továbbá M. A. XIII.r. vádlottak vonatkozásában az alábbiak szerint fellebbezést jelentett be:

- T. Á. I.r. vádlott terhére, téves minősítés miatt, annak megállapítása érdekében, hogy a terhére rótt kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettét valamennyi esetben társtettesként követte el, a terhére rótt egyedi azonosító jel meghamisításának büntette 9 rendbeli bűncselekmény, valamint, hogy cselekményei további 10 rb., a Btk. 345. §-ába ütköző felbujtóként elkövetett magánokirat felhasználása vétségének is minősülnek. Ezen túlmenően a büntetés súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében,

-H. A. II.r. vádlott terhére, téves minősítés miatt, a terhére rótt egyedi azonosító jel meghamisításának büntette és közokirat-hamisítás büntette bűncselekmények rendbeliségének pontosítása, továbbá annak megállapítása érdekében, hogy a terhére rótt bűncselekmények további 3 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének is minősülnek.

- K. Sz. IV.r. vádlott javára, téves minősítés miatt, a terhére rótt egyedi azonosító jel meghamisításának büntette és közokirat-hamisítás büntette bűncselekmények rendbeliségének pontosítása érdekében,

- B. I. V.r. vádlott terhére, téves minősítés miatt, annak megállapítása végett, hogy a terhére rótt 10 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette közül 1 rb. bűncselekmény kísérleti szakban rekedt, valamint, hogy cselekményei további 10 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségének is minősülnek.

-M. R. VI.r. vádlott terhére, bűnösségének a 9. vádpontban írt vagyon elleni cselekmény tekintetében történő megállapítása érdekében, továbbá a terhére rótt közbizalom elleni bűncselekmények vád szerinti, 1 rendbeli a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző közvetett

tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetéként, valamint 1 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetéként történő minősítése végett,

- J. I. VIII.r. vádlott terhére, téves minősítés miatt, annak megállapítása végett, hogy cselekménye a megállapítottakon túl, további 1 rendbeli az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző felbujtóként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének is minősül,

- Gy. Gy. VII.r. és M. A. XIII.r. vádlottak tekintetében pedig téves minősítés miatt, annak megállapítása végett, hogy a VII. rendű vádlott a terhére rótt 2 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetét, míg M. A. XIII. rendű vádlott a terhére rótt 1 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetét közvetett tettesként követte el.

Az ítélettel szemben az I.r. vádlott enyhítésért, védője a 11. és 12. vádpontok vonatkozásában 2 rb. a Btk. 293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntette, 2 rb. a Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő egyedi azonosító jel meghamisításának büntette, 2 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette, valamint 2 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában felmentésért, a 13. és 14. vádpontok vonatkozásában 2 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntette és az e vádpontokhoz kapcsolódó, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában ugyancsak felmentésért, ezen túlmenően a büntetés enyhítéséért, a II.r. vádlott védője részben enyhítésért, részben felmentésért, a IV.r. vádlott védője felmentés érdekében, az V.r. vádlott enyhítésért, védője részben felmentés, részben enyhítés érdekében, a VI.r. vádlott védője elsősorban felmentés érdekében, másodlagosan enyhítésért, a VII. rendű vádlott védője enyhítésért, a VIII. rendű vádlott és védője részben felmentés, részben enyhítés érdekében, a IX. rendű vádlott felmentés, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, a X. rendű vádlott felmentésért, védője elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a XI. rendű vádlott és védője felmentés érdekében, a XII. rendű vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, a XIII. rendű vádlott védője a fellebbezés okának és céljának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést. A kézbesítés útján közölt ítélettel szemben K. Sz. IV.r. vádlott, valamint M. A. XIII.r. vádlott az ok és cél megjelölése nélkül kézbesítési íven jelentett be fellebbezést, a távollevő H. A. II.r. vádlott, továbbá M. R. VI.r. vádlott, valamint Gy. Gy. VII.r. vádlott részéről a törvényes határidőn belül jogorvoslati nyilatkozatra nem került sor.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést T. Á. I.r. és H. A. II.r. vádlottak vonatkozásában módosítással és kiegészítéssel, K. Sz. IV.r. vádlottnál kiegészítéssel, B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlottaknál módosítással és kiegészítéssel, J. I. VIII.r. vádlottnál módosítással, míg Gy. Gy. VII.r. és M. A. XIII.r. vádlottak esetében változatlan tartalommal tartotta fenn. A védelmi fellebbezéseket K. Sz. IV.r. vádlott 8. tényálláshoz kapcsolódó, illetve M. R. VI.r. vádlott 7. tényálláshoz kapcsolódó 1-1 rendbeli a Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő egyedi azonosító jel meghamisításának büntette vonatkozásában indokolt részfelmentésétől eltekintve nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns és elérhető bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és együttesen is értékelve, a tényállást mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg. Indokolási kötelezettségét a kellő terjedelemben teljesítette, bizonyíték értékelő tevékenységéről számot adott, az ítélet valamennyi vádlott tekintetében a felülbírálatra alkalmas.

Az ítéleti történeti tényállás bevezető része, az ítélet 35. oldal második bekezdése, azonban az elsőfokú bíróság által már értékelt tényekből további tényekre vont következtetéssel a fellebbezési eljárásban azzal egészítendő ki, hogy az I-VI.r. vádlottak a rögzített bűncselekményeiket a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontjában meghatározott bűnszervezet keretében követték el, mert elbírált magatartásaik annak valamennyi törvényi kritériumát kimerítették tekintettel arra, hogy a vádlottak e 6 fő csoportja nem alkalmilag, hanem hosszabb távra szervezve, huzamosabb időn keresztül, üzletszerűen, legalább 5 évi vagy annál súlyosabban büntetendő vagyron elleni, közbizalom elleni, illetve korrupciós bűncselekményeket követett el sorozatosan, rendkívül összehangoltan és egymás közötti feladatmegosztással. Társas bűnkapcsolatukat hosszú időn keresztül, rendszeres illegális jövedelemszerzés céljából kívánták tartósan fenntartani. Az ügyészi álláspont szerint a tényállás e kiegészítéssel már mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így irányadó a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállás alapján a bűnösségre vont következtetés valamennyi vádlott esetében okszerű. A megállapított ítéleti történeti tényállást a releváns bizonyítékok újraértékelése útján támadó, a vádlottak bűnösségét vitató és teljes körű felmentést célzó védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban nem foghatnak helyt.

Az elsőfokú ügyészi fellebbezés indokolásában írtak szerint ugyanakkor a Fővárosi Törvényszék törvényes vád hiányában, továbbá az elévülés bekövetkeztének figyelmen kívül hagyásával állapította meg a 9. ítéleti tényállási részhez kapcsolódóan T. Á. I.r. vádlott bűnösségét 1 rb., a Btk. 347. § (1) a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetettében, illetve K. Sz. IV.r. vádlott bűnösségét 1-1 rendbeli, a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetettében, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetettében és a Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetettében, továbbá az 1-6. ítéleti tényállásokhoz kapcsolódóan H. A. II.r. vádlott bűnösségét 6-6 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő, felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetettében, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetettében, valamint a Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetettében. E körben a Be. 345. §-ra figyelemmel a Be. 332. § (1) bekezdés d) pontjára alapítottan a büntetőeljárás megszüntetése szükséges.

Emellett az ítélet 8. tényállási részében helyesen rögzítettek ellenére, anyagi jogszabályt sértően állapította meg K. Sz. IV.r. vádlott bűnösségét 1 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetettében, valamint az ítéleti 7. tényállási részben mérlegeléssel rögzítettek ellenére M. R. VI.r. vádlott bűnösségét ugyancsak 1 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő egyedi azonosító jel meghamisítása büntetettében, így a IV.r. vádlottnál, mivel nem ő követte el a bűncselekményt, míg VI.r. vádlottnál bebizonyítottság

hiányában, a Be. 345. §-ára figyelemmel a Be. 331. § (1) bekezdésére alapítottan részfelmentésnek van helye.

A jogi minősítések körében az eljáró büntetőtanács helyesen foglalt állást, amikor a vádlottak közül csak J. I. VIII.r. vádlottnál alkalmazta az elkövetéskori büntetőkódex, az 1978. évi IV. tv. rendelkezéseit, azt azonban képzavaró, összekeverhető módon a többi vádlotthoz hasonlóan Btk-ként rövidítette az ítélet rendelkező részében, mely pontosításra szorul. Mindazonáltal törvényesen minősítette a VIII.r. vádlott különös visszaesői minőségét, az elkövetéskori büntetőkódex 137. § 14.) pontjára alapítottan, valamint üzletszerű cselekvőségét a 137. § 9.) pontja szerint.

Az eljáró törvényszék helyes minősítést rögzített F. J. IX.r. vádlottnál, V. A. X.r. vádlottnál, T. M. XI.r. vádlottnál és K. F. XII.r. vádlottnál és helyesen állapította meg a Btk. 459. § (1) bekezdés 28.) pontjának megfelelő minősítő körülményt, az üzletszerűség fennálltát, az I-II.r., továbbá a IV- VI.r. vádlottaknál. Ugyanakkor e vádlottaknál a Btk. 459. § (1) bekezdés 2.) pontja szerinti bünszövetség mint minősítő körülmény megállapítása az általuk elkövetett bűncselekmények bünszervezeti jellegére tekintettel kizárt.

T. Á. I.r. vádlottnál és H. A. II.r. vádlottnál az ítélet rendelkező részében tévesen került megjelölésre, hogy a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző közbizalom elleni bűncselekményeik a (2) bekezdés szerint minősülnek, mert e bűncselekményeiket nem előkészületként valósították meg, továbbá T. Á. I.r. vádlottnál e bűncselekménye tényállási helyeinek felhívásából a 9. ítéleti tényállásra utalás mellőzendő.

Egyebekben a Fővárosi Törvényszék jogi minősítés körében kifejtett álláspontját (ítélet 117. oldaltól 127. oldalig) helytálló tartotta azzal, hogy a 15. tényállási pontban írtakra tekintettel T. Á. I.r. vádlott bűnösségét a vád tárgyává tett 1 rb., a Btk. 345. §-ába ütköző bűnszegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében is indokolt lett volna megállapítani. Az I.r. vádlott ugyanis aktívan közreműködött egy hamis tartalmú gépjármű adás-vételi szerződés létrejöttében, mely okiratot utóbb L. I. - az eljárás során elhalálozott III.r. vádlott - a gépjármű továbbértékesítése során tulajdonjoga igazolására a H. Pénzügyi Zrt. előtt felhasznált. E közbizalom elleni vétség tekintetében azonban - figyelemmel az I.r. vádlott által elkövetett többszörös halmazatban álló további bűncselekmények együttes tárgyi súlyára - a Be. 345. §-ára tekintettel, a Be. 332. § (2) bekezdése alapján a büntetőeljárás megszüntetésére tett indítványt.

A büntetékiszabás keretében a Fővárosi Törvényszék a vádlottak javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket megvizsgálta. T. Á. I.r. vádlott; Gy. Gy. VII.r. vádlott és M. A. XIII.r. vádlott esetében azonban további súlyosító körülmény, hogy korábban már több esetben jogerősen elítélésre kerültek, kriminológiai értelemben véve különös bűnismétlő személyek.

A bűnösségi körülmények számba vétele után a Fővárosi Törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 79. §-ában írt - a VIII.r. vádlottnál az 1978. évi IV. tv. 37. §-ában meghatározott - büntetési célok az I-II.r., továbbá a IV-VIII.r. vádlottaknál, illetve a XIII.r. vádlott esetében kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásával érhetőek el.

E szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozataként meghatározott börtön Gy. Gy. VII.r. vádlottnál és M. A. XII.r. vádlottnál a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja, míg J. I. VIII.r. vádlottnál az 1978. évi IV. tv. 43. § a) pontja szerint törvényes.

A büntetési mérték meghatározásakor a II.r. vádlott, továbbá a IV-VIII.r. vádlottak és a XIII.r. vádlott esetében az ítéleti belső arányosságnak és az időmúlás mellett fennmaradt halmazati tárgyi súlynak megfelelő szabadságvesztés büntetést, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetést alkalmazott. A bíróság törvényesen rendelkezett a VII-VIII.r. vádlottaknál és a XIII.r. vádlottnál a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról is.

Ugyancsak arányos mértékű, a Btk. 61. és 62. §-ának megfelelő közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki T. Á. I.r. vádlottal szemben, azonban a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát az enyhítő körülményeknek túlzott súlyt tulajdonítva rögzítette, e

büntetési mérték nem áll arányban a különös bűnismétlő vádlott személye valós társadalomra veszélyességének fokával és alkalmatlan a speciális prevenció maradéktalan elérésére, így esetében a szabadságvesztés büntetés mértékének a felemelése indokolt.

Az eljáró törvényszék - a Btk. 102. § (1) bekezdésének okszerű mellőzésével - indokoltan sújtotta F. J. IX.r. vádlottat, V. A. X.r. vádlottat, T. M. XI.r. vádlottat és K. F. XII.r. vádlottat, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú - szabadságvesztés büntetésekkel, melyek vádlottankénti mértéke és próbaidő tartama egyaránt alkalmas a felhívott büntetési célok elérésére. E vádlottaknál törvényes a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása, a kiszabott szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén.

Törvény kötelező rendelkezése folytán sújtotta az elsőfokú büntetőtanács a Btk. 51. §-ának megfelelő pénzbüntetéssel a IX-XI.r. vádlottakat, melyek vádlottankénti mértéke méltányos, annak megfizetésére e vádlottak rendelkeznek a szükséges egyéni anyagi teherbíró képességgel.

A bíróság alappal intézkedett, amikor K. Sz. IV.r. vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerinti vagyoneklobzást is elrendelt, melynek ítéleti mértéke törvényes.

Ezeddig értékelési körbe nem vont nyomatékos enyhítő körülmény hiányában a büntetés enyhítését célzó vádlotti, illetve védői fellebbezések a másodfokú eljárásban ugyancsak nem vezethetnek eredményre.

A Fővárosi Törvényszék további ítéleti rendelkezései - az előzetes fogvatartásban töltött idők beszámításáról, a pénzbüntetések átváltoztatásáról, a lefoglalások megszüntetéséről, az előterjesztett polgári jogi igények egyéb törvényes útra utasításáról, valamint a felmerült bűnügyi költség megosztott viseléséről szólnak - a jogszabályi előírásoknak megfelelnek.

A 13. tényállás ugyanakkor számelírást tartalmaz az 59. oldal második bekezdésben, mert az ott feltüntetett alvázszám helyesen: WDD, mely pontosítandó.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 529. § (5) bekezdése szerinti, H. A. II.r. vádlott távollétében tartandó, a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésén - melyen az ügyész részt vesz - a Fővárosi Törvényszék 22.B. 1411/2012/679. számú ítélete történeti tényállása bevezető részét (35. oldal második bekezdés) a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárásban tényből tényre vont következtetés útján a bünszervezeti elkövetés rögzítésével egészítse ki, majd az ügydöntő határozatot a Be. 372. § (1) bekezdésének megfelelően változtassa meg.

Állapítsa meg, hogy

- T. Á. I.r. vádlott, H. A. II.r. vádlott, K. Sz. IV.r. vádlott, B. I. V.r. vádlott, valamint M. R. VI.r. vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 1.) pontjában meghatározott bünszervezetben követték el elbírált bűncselekményeiket,

- a T. Á. I.r. vádlott terhére megállapított 9 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette rendelkező részi minősítéséből a második bekezdésre utalást, továbbá a 9. tényállási pont megjelölését mellőzze,

- a kiegészítőleg felhívott bűnösségi körülmény értékelését követően T. Á. I.r. vádlottal szemben szabjon ki magasabb tartamú szabadságvesztés büntetést, mely halmazati büntetés végrehajtási fokozataként a Btk. 37. § (3) bekezdés bb) pontja alapján fegyházát állapítson meg, egyben az I.r. vádlottat a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján zárja ki a feltételes szabadságból,

- H. A. II.r. vádlott tekintetében megállapított - helyesen 4 rb. - a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette minősítéséből a (2) bekezdésre történő utalás mellőzze,

- H. A. II.r. vádlott és K. Sz. IV.r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozataként a Btk. 37. § (3) bekezdés bb) pontja szerinti fegyházát állapítsa meg, egyben e vádlottakat a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján zárja ki a feltételes szabadságból,

- állapítsa meg, hogy B. I. V.r. vádlott 8. tényállási részben rögzített, a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettét kísérletként valósította meg, továbbá a rá kiszabott

szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozataként a Btk. 37. § (3) bekezdés bb) pontja szerinti fegyházat állapítson meg és e vádlottat a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján zárja ki a feltételes szabadságból,

- M. R. VI.r. vádlottnak az ítéleti 7. tényállási részben rögzített közokirat-hamisításban megnyilvánuló bűncselekményeit minősítse 1 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének és 1 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének, továbbá a VI.r. vádlottra kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatként a Btk. 37. § (3) bekezdés bb) pontja szerinti fegyházat állapítsa meg, s e vádlottat a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján zárja ki a feltételes szabadságból,

- Gy. Gy. VII.r. vádlottat ítéleti 13. és 14. tényállásban rögzített összesen 2 rb. közbizalom elleni büntettét, valamint M. A. XIII.r. vádlott 15. tényállási részben foglalt közbizalom elleni bűncselekményét minősítse közvetett tettesként elkövetettként,

- J. I. VIII.r. vádlott 8. ítéleti tényállási részben foglalt bűncselekményeit minősítse 1-1 rb. az 1978. évi IV. tv. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és figyelemmel a (2) bekezdés c) pontjára, a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen, jelentős kárt okozó csalás büntettének; az 1978. évi IV. törvény 253. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntettének; a az 1978. évi IV. törvény 227/A. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző egyedi azonosító jel meghamisítása büntettének; az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének, valamint az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének,

- a Be. 345. §-ára tekintettel a Be. 332. § (1) bekezdés d) pontjára alapítottan T. Á. I.r. vádlottnál a 9. ítéleti tényálláshoz kapcsolódóan 1 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntette miatti büntetőeljárást; H. A. II.r. vádlottnál az 1-6. ítéleti tényállási pontokhoz kapcsolódóan 6-6 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntette, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, valamint a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatti büntetőeljárást, továbbá K. Sz. IV.r. vádlottnál a 9. ítéleti tényálláshoz kapcsolódóan 1-1 rb. a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntette, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, valamint a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatti büntetőeljárást szüntesse meg,

- T. Á. I.r. vádlottnál az ítéleti 15. tényálláshoz kapcsolódóan a Btk. 345. §-ába ütköző bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétsége miatti büntetőeljárást a Be. 345. §-ára figyelemmel a Be. 332. § (2) bekezdése alapján szüntesse meg,

- az ítéleti 8. tényálláshoz kapcsolódóan K. Sz. IV.r. vádlottat 1 rb. a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a(2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntette alól a Btk. 345. §-ára tekintettel a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontjára alapítottan a Be. 331. § (1) bekezdésének megfelelően mentse fel,

- az ítéleti 7. tényálláshoz kapcsolódóan M. R. VI.r. vádlottat 1 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő egyedi azonosító jel meghamisítása büntette alól a Be. 345. §-ára tekintettel, a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontjára alapítottan a Be. 331. § (1) bekezdésének megfelelően mentse fel,

- az ítéleti 13. tényállásban található motorszám elírást a felhívottak szerint jelölje meg helyesen. Egyebekben az elsőfokú ügydöntő határozat további rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően hagyja helyben.

T. Á. I.r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezését védenccé hozzájárulásával módosított tartalommal, kizárólag a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn azzal, hogy az ügyészi fellebbezés indokolásában írtakkal egyetértve a 9. tényállási pontban T. Á. I.r. vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekmények tekintetében az elévülés figyelembe vétele nem mellőzhető. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a vádirat, de a vádmódosítás sem tartalmazott a bünszervezetben való elkövetéssel kapcsolatos tényállást, az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott. Mindezekre figyelemmel a másodfokú eljárásban már nincs mód a tényállás kiegészítésére, és nem lehet figyelmen kívül hagyni a bünszervezet szociológiai sajátosságait sem. Az összehangolt tevékenység hierarchikus szervezetet, áttekinthető alá- és fölérendeltségi viszonyt is feltételez, ami a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján teljes egészében hiányzik, így a bünszervezetben elkövetés ténye nem állapítható meg. A büntetés enyhítése kapcsán kiemelte, hogy védenccével szemben az eljárás 2010. évben indult meg. Szabadlára helyezését követően az életstílusán gyökeresen változtatott, hosszú ideje rendezett személyi körülmények között él. Bejelentett munkahellyel rendelkezik, családi élete rendezett. További enyhítő körülmény, hogy a közeli jövőben születendő gyermekéről is gondoskodnia kell, melynek alátámasztására a terhesség tényét rögzítő szakorvosi értesítőt csatolt. Mindezek alapján az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére, az enyhítő szakasz alkalmazására tett indítványt.

T. Á. I.r. vádlott a személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy felesége állapotos, terhességének 29. hetében van. Munkaviszonyból származó jövedelme az elsőfokú ítélet kihirdetése óta havi 250.000,- Ft-ra emelkedett. Epilepsziás megbetegedése a gyógyszeres kezelés és a folyamatos orvosi kontroll mellett tünetmentes. Korábbi elítélései kapcsán kiemelte, hogy azok azonos időszakban elkövetett, összefüggő bűncselekmények voltak, azonban az ügyek egyesítésére irányuló indítványai ellenére külön eljárásokban kerültek elbírálásra. Ezek közül a jelen eljáráson kívül már csak a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyik büntetőeljárás, család büntette miatt. Az ügy érdemével kapcsolatban arra hívta fel a figyelmet, hogy 2004-2010. között élete sötét időszakát élte, mellyel azonban a jelen eljárás megindulását követően szakítani kívánt. Az ennek kapcsán tett feltáró jellegű beismerő vallomása tette lehetővé a széleskörű felelősségre vonást. A bünszervezetben elkövetés megállapítását szorgalmazó ügyészi indítvány kapcsán rámutatott, hogy álláspontja szerint hierarchiáról, szervezett elkövetésről nem volt szó. Társai sok esetben nem is ismerték egymást. Az elkövetéshez szükséges „csatornákat” maga kereste és találta meg, ennek során társait vagy rávette a közös elkövetésre, vagy nem informálta őket kellőképpen.

Az ismeretlen helyen tartózkodó H. A. II.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett a bizonyítás felvétele során és indokolási kötelezettségének is csak részben tett eleget. A tényállás egyrészt felderítetlen, másrészt téves ténybeli következtetéseken alapuló, hiszen védenccé terhére kétséget kizáróan nem bizonyított tények is értékelésre kerültek. Az eljárás túlnyomórésztben a II.r. vádlott távollétében folyt, meghallgatására a nyomozás során került csak sor, így a terhére rótt bűncselekmények körének utóbb történt kibővülése okán, érdemi védekezésre is csak cselekményeknek egy része vonatkozásában volt lehetősége. Bűnösségét azonban a korábban terhére rótt bűncselekmények tekintetében is következetesen tagadta. A bünszervezetben elkövetést megállapítását célzó ügyészi indítvány kapcsán osztotta az I.r. vádlott védőjének ezt vitató érveit. Mindezek alapján elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a II. r. vádlott felmentésére, másodlagosan pedig az ítélet Be. 376.§ (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésére és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt.

K. Sz. IV.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan védence felmentését célzóan tartotta fenn. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete - az ügyészi állásponttal szemben - a felülbírálatra alkalmatlan. Az első fokon eljáró bíróság ugyanis indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Jelentős körülményeket mind eljárása, mind pedig ítéletének indokolása során figyelmen kívül hagyott. Sérrelmezte, hogy védence három nappal a tárgyalás előtt kapta csak kézhez az idézést és a vádiratot, így a törvényben előírt tárgyalási időköz elteltének hiányában a tárgyalás nem lett volna megtartható. Kiemelte, hogy a K. Sz. IV.r. vádlott terhére rótt 1-6. és 9-12. tényállási pontok tekintetében a bíróság megállapításait kizárólag az I. r. vádlott önmagára és társaira is terhelő vallomására alapította, ugyanakkor érdemben nem indokolta meg, hogy a IV. r. vádlott következetes tagadásával szemben miért T. Á. I.r. vádlott ellentmondásos előadását fogadta el annak ellenére, hogy az I.r. vádlottat hamis vád és hamis tanúzás büntette miatt is jogerősen elítélték. Aggályossá teszi az ítéletet az is, hogy az ítélet 52. oldalának 6. bekezdésében iratellenes megállapítást tett az elsőfokú bíróság, amikor azt rögzítette, hogy a rendőrség megjelenésekor K. Sz. a helyszínről elmenekült. Erre nem került sor, már csak azért sem, mert őrizetbe vétele a helyszínen megtörtént. Mindezek alapján elsődlegesen az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezésére és az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítására, másodlagosan védencének az 1-6. és 9-12. tényállási pontok tekintetében bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt.

K. Sz. IV.r. vádlott a személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy az ítélet rendelkező részében feltüntetett tartózkodási helye megszűnt, jelenleg életvitelszerűen a 2364 Ócsa, T. u. 0. szám alatt tartózkodik. A B. C. Kft-nél dolgozik, ahol raklapok mozgatásával, famegmunkálással foglalkozik, melyből átlagosan havi 120.000,- forint jövedelemre tesz szert. További büntetőeljárás nincs ellene folyamatban. Az ügy érdemében előadta, hogy T. Á. I.r. vádlott vallomásaiban hazudott. Valójában nem álltak kapcsolatban, az I.r. vádlott a nyomozás elején ezért megnevezni sem tudta őt. Nyelvismeret hiányában a gépjárművek alvázszámainak beszerzésére lehetősége nem volt. Több kereskedőt is megkérdezett, akik egyöntetűen állították, hogy alvázszámot telefonon nem adnak ki, legfeljebb az autó felszereltségét, műszaki állapotát közlik. A gépjármű adatainak megadására csak vételi szándéknyilatkozat vagy foglaló átadását követően kerülhet sor. Hamis forgalmi engedélyeket nem gyártott, és nem is szerzett be. Az I.r. vádlott vélhetően a felelősségre vonás alól történő szabadulása érdekében terhelte őt, a számítását meg is találta, mert ennek köszönhetően 3 hónap után szabadult, míg ő 1 autóval kapcsolatban közölt gyanúsítás alapján 9 hónapot töltött előzetes letartóztatásban. Kiemelte azt is, hogy a 8. vádpont - mellyel összefüggésben letartóztatták és érdemi vallomást is tett - nem is kapcsolódik az I.r. vádlotthoz. A vádiratban szereplő gépkocsik eredetéről tudomása nem volt, azokkal kapcsolatba nem került, az ügyben érintett J. I. VIII.r. és B. I. V.r. vádlottakat is csak felületesen, a 8. vádpontban írtak kapcsán ismeri, az I.r. vádlottal rajtuk keresztül sem állt kapcsolatban, vele nem állapodott meg semmiben, tőle utasításokat nem kapott, az ügyben szereplő további személyeket nem is ismeri, így a bűnszervezet tagja sem lehetett. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a T. Á. I.r. vádlott terhére rótt gépkocsikkal összefüggésben elkövetett bűncselekmények miatt ellene emelt vád alól mentse fel.

B. I. V.r. vádlott védője perbeszédében előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás részben megalapozatlan, iratellenes megállapításokat tartalmaz és tévedett a törvényszék a cselekmények jogi minősítése során is. Védence a terhére rótt bűncselekmények elkövetését az eljárás valamennyi szakaszában következetesen tagadta. Szerepe abban merült ki, hogy az autókat műszaki vizsgára bejelentette, majd a vizsga után átvette és T. Á.-nak átadta.

Ezzel szemben a bíróság az I. r. vádlott rá nézve terhelő vallomását fogadta el, azonban cselekvősege még ez esetben sem orgazdaságként, legfeljebb tárgyi bűnpártolásként lenne minősíthető. A B. I. terhére rótt befolyással üzérkedés büntette ugyancsak T. Á. vallomásán alapul, ugyanakkor az V.r. vádlott bűnösségének megállapítására iratellenes következtetések alapján került sor. Ha ugyanis a szerepe csupán annyi volt, hogy az autókat műszaki vizsgára bejelentette, majd a vizsgaokmányt átvette, nincs elfogadható magyarázat arra, hogy mindezt miért kapott kétszer akkora összeget, mint az az eredetvizsgáló, aki az I. r. vádlott vallomása szerint 140.000 forintért csinálta a valószínűleg hamis eredetvizsgálatot. E körülmény az I.r. vádlott szavahihetőségét alapjaiban kérdőjelezi meg. A tényállás ennek megfelelő pontosítása mellett, a befolyással üzérkedés büntette ugyancsak nem lesz megállapítható. A büntetés kiszabása körében kiemelte, hogy 9 évvel ezelőtti cselekményekről van szó és a bíróság is megállapította, hogy ebben a vádbeli időszakban az V. r. vádlott 467 autót jelentett be vizsgára és kísérté végig a vizsga folyamatát, melyből csupán 10 darab volt az, amiről a bíróság is úgy gondolta, hogy bűncselekményből származik, melyhez a vádlottnak is köze van. Mindezt a törvényszék 32 rendbeli cselekménynek minősítette, és hét és fél év szabadságvesztést szabott ki, mely jelentősen eltúlzott. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállást és a cselekmények jogi minősítését a védői indítványnak megfelelően helyesbítse, egyben a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést jelentős mértékben enyhítse, vele szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki.

B. I. V.r. vádlott a személyi körülményei kapcsán előadta, hogy a három kiskorú fiú gyermeke után jelenleg a vádlott édesanyja teljesíti a havi 80.000 forintos gyerektartást. Jövedelemmel nem rendelkezik, megélhetését megtakarításaiból, lejárt életbiztosításából fedezi. A korábbi balesetében lábfeje leszakadt, ma is sántít, maradandó károsodást szenvedett. Ezen túlmenően cukorbetegsége miatt rendszeres gyógyszeres és orvosi kezelésre szorul. 2016. decemberében rosszindulatú melanomát diagnosztizáltak nála, melynek kapcsán műtéti ellátására is sor került, jelenleg is orvosi ellenőrzésre/kezelésre szorul. Az ügy érdemében arra hívta fel a figyelmet, hogy a külföldről származó gépjárművek magyarországi forgalomba helyezésének folyamatában több szakhatóság (eredetvizsgáló, származás ellenőrző, műszaki paramétereket vizsgáló, adófizetési kötelezettséget megállapító, a gépjármű-nyilvántartásba történő bejegyzésekben közreműködő, törzskönyvet, forgalmi engedélyt kiállító hatóság) közreműködik, melyek a saját szakterületüknek megfelelően vizsgálják meg a járműveket, azok tulajdoni viszonyait és okmányait, majd adják ki a különböző igazolásokat, engedélyeket, szakvéleményeket, illetve hoznak határozatokat, melyeket a más területen működő szakhatóságok is elfogadnak. Azt, hogy ezen hatóságok, illetve a vádbeli gépkocsik kapcsán eljáró hatósági személyek megfelelően végezték a munkájukat a nyomozó hatóság és az ügyészség sem kérdőjelezte meg, hiszen gyanúsításra vagy vádemelésre ezen személyekkel szemben nem került sor. E szakhatóságok által a feladatkörükben eljárva hozott megállapítások mindenkire kötelező érvényűek, ezeket kétségbe vonni neki sem volt alapja. Az ügyintézés során bemutatott okiratokat egyébként eredetiségük tekintetében ellenőrzik is, a központi nyilvántartásokból is lekérlik, ezen túlmenően azonban további vizsgálatra időkeret és a kompetencia hiánya, továbbá a származást és eredetiséget igazoló közokiratok birtokában nem is kerülhet sor. A közlekedési hatóságnál a járműveket forgalombiztonsági okokból ellenőrzik, a vizsgálat feltétele az eredetvizsgálat és származás ellenőrzés megtörténte. Maga a műszaki vizsgáztatások során meghatalmazottként járt el, az eljárást a szükséges okirati háttér birtokában kezdeményezte. A vizsga során számos személy (vizsgabiztos, ellenőr, üzemegység igazgató) működik közre, arról videofelvétel is készül. Az sem számítható ki, hogy a jármű melyik vizsgabiztoshoz kerül, ezért a vesztegetés lehetősége kizárható, hiszen a biztos eredményhez számos személyt kellett volna megvesztegetni. A származási okmányok hitelességét a vámügyintézés során sem kérdőjelezték meg, sőt azok alapján a regisztrációs adó

megállapítására is sor került, de nem merült fel kétség irántuk az okmányirodai ügyintézés során sem, noha az ott eljáró ügyintézők az okmányok eredetiségének vizsgálatára - vele szemben - folyamatos képzést is kapnak. A vádbeli járművek is hiánytalanul rendelkeztek a kísérő okmányokkal, a származásukat igazoló hatóságok által kiállított, megkérdőjelezhetetlen okiratokkal, eredetiségről szóló szakvéleménnyel, ezért a vesztegetési pénz átadására indok ez sem lehetett. Mindezek alapján érthetetlennek tartotta, hogy a láncolatban résztvevő személyek közül az ügyészség és az első fokon eljáró bíróság egyedül az ő terhére róta azt, hogy az okmányok hamis voltát fel kellett volna ismernie. Az ügyben a tényállás felderítése elmaradt, annak ellenére, hogy a nyilvántartások alapján az egyes szakhatóságok részéről eljáró személyek (eredetvizsgálatot végzők vagy okmányirodai ügyintézők) azonosíthatók. A nyomozó hatóság nem derítette fel azt sem, hogy az I-II.r. vádlottak letartóztatását követően vajon hogyan tűnhetett el a rendőrségi telephelyről a lefoglalt gépkocsi, vagy kik és hogyan állították vizsgára a hozzájuk köthető járművet. Vitatta azt is, hogy közreműködött volna abban, hogy a gépjármű-nyilvántartásba hamis adatok kerüljenek, az ott szereplő valamennyi adatot ugyanis az eredetvizsgálat során kiállított okiratok tartalmazzák. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és a gépkocsik forgalomba helyezésében a hatóságok részéről közreműködő személyek felelősségének megállapítása érdekében új eljárás lefolytatását indítványozta.

M. R. VI.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában előadta, hogy védence bűnösségének megállapítására kizárólag T. Á. I.r. vádlott vallomása alapján került sor. Az ítélet teljes egészében mérlegelésen alapul, azonban figyelmen kívül hagyja azt az alapvető, alkotmányos elvet, miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a terhelte terhére nem értékelhető, illetve azt a töretlen bírói gyakorlatot is, hogy egy terhelő vallomás önmagában csak kivételes esetben tekinthető olyan bizonyítéknak, mely alapján a bűnösség kétséget kizáróan igazolható. A jelen esetben e terhelő vallomást semmilyen további bizonyíték nem támasztotta alá, mindezek tükrében a többszörösen büntetett előéletű, többek között hamis tanúzás és hamis vád miatt is elítélt I.r. vádlott vallomásának elfogadása teljességgel érthetetlen. Nem felel meg a valóságnak az ítélet indokolásában szereplő azon állítás sem, hogy a nyomozó hatóság I.r. vádlott vallomását tüzetesen ellenőrizte volna. Egyrészt további bizonyítékokat feltárni nem sikerült, másrészt a terhelő előadás jelentős részben a nyomozás befejezését követően, már a bírósági szakban hangzott el, így annak ellenőrzésére a nyomozó hatóságnak lehetősége sem volt. Iratellenesen hivatkozott a bíróság indokolásában arra is, hogy J. E. a Budai Központi Kerületi Bíróságon 2.B.2082/2010. számú folyamatban volt ügyben azt vallotta, hogy T. Á. és a VI.r. vádlott még 2009. évben is jó barátok voltak. A tanú nem nyilatkozott arra sem, hogy 2009. márciusában együtt mentek ki az I.r. vádlott elé a repülőtérré. Ezzel szemben azt vallotta, hogy 2009. február vagy márciusban már nem álltak kapcsolatban. Kizárta a bizonyítékok köréből S. T. tanú vallomását azzal, hogy szavahihetősége megkérdőjeleződött, de figyelmen kívül hagyta V. A. X.r. vádlott és a további vádlottak védence szerepének hiányát erősítő előadásait, ahogyan az I.r. vádlott M. R. VI.r. vádlott irányába intézett, a vallomás visszavonásával kapcsolatos ajánlatát is. Figyelmet érdemel az a körülmény, hogy T. Á. a terhelő vallomásának megtételét követően ügyészi indítványra szabadult a mindösszesen 3 hónapig tartó előzetes letartóztatásából és a bíróság a büntetés kiszabásakor is eltúlzott jelentőséget tulajdonított a feltáró jellegű beismerő vallomásának. Az eljárás során nem került sor a VI.r. vádlottat érintő tényállásrészek pontos és részletes feltárására, az egyes gépkocsikhoz kapcsolódó szerepének tisztázására, így az ítélet a Be. 351.§ (2) bekezdés a) és b), a 4. 6. és 7. tényállási pontok tekintetében a Be. 351.§ (2) bekezdés a) b) és c) pontjában írt okokból megalapozatlan. Az 1. tényállási pont tekintetében arra hívta fel a figyelmet, hogy ha az indokolás szerint a gépkocsi tulajdonjogát T. Á., L. I. és H. A. szerezték meg, akkor a VI.r. vádlott az orgazdaság tényállásának mely pontját valósította meg,

különös figyelemmel arra, hogy V. A. X.r. vádlott M. R. VI.r. vádlott szerepét kifejezetten tagadta. Az egyes vádlottak által tanúsított tevékenységek feltárására nem került sor a 2-6. és 10-12. tényállási pontokban sem. E körben is elmaradt annak tisztázása, hogy a gépkocsik tulajdonjogát ki szerezte meg, de M. R. társtettesi szerepvállalása az I.r. vádlott vallomásának elfogadása esetén is megkérdőjelezhető. A 7. tényállási pont kapcsán ugyancsak nem tisztázott, hogy M. R. milyen körülmények között szerezte meg a gépkocsit, honnan kellett volna tudnia annak lopott voltáról, alvázszámának meghamisításáról, illetve, hogy ki és hogyan szerezte meg a gépkocsihoz kapcsolódó hamis iratokat, honnan tudható, hogy az adás-vételi szerződés hamis. Érthetetlen a VI.r. vádlott bűnösségének megállapítása az egyedi azonosító jel meghamisításának büntetőjogi tényállás mellett, melyben a bíróság maga rögzíti, hogy az eljárás során nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a jármű alvázszámának meghamisítását a VI.r. vádlott kezdeményezte, vagy arról tudomással bírt. A Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti bűnösségének megállapítása is minimálisan annak bizonyítását igényelte volna, hogy a M. R. által is tudottan hamis okiratok felhasználására a tudtával vagy beleegyezésével kerüljön sor. Mindezek alapján az ítéleti tényállások többsége olyan súlyos tartalmi hiányosságban szenved és olyan megalapozatlan következtetéseket tartalmaz, melyre ítélet nem alapozható. Az orgazdaság tekintetében az ítélet nem tartalmaz megállapításokat arra vonatkozóan sem, hogy a gépkocsikat ki szerezte meg, kinek a tulajdonába vagy birtokába kerültek. Arra, hogy M. R. gépkocsit szerzett volna meg csak egyetlen alkalommal szerepel utalás. Az általában értékesítés céljából történő megszerzés meghatározhatatlan személyek részére nem elegendő a tényállásszerű elkövetési magatartás megállapításához. A VI.r. vádlott a gépkocsik felett rendelkezési joggal a 7. tényállási pontban írt jármű kivételével nem rendelkezett, nincs adat arra sem, hogy a gépkocsik új „személyiségének” megteremtésében közreműködő személyekkel kapcsolatot tartott volna, vagy két kivételtől eltekintve az értékesítésben közreműködött volna. E két esetet egyébként a tanúvallomások és a védelem előadása is cáfolja. Nincs adat arra sem, hogy a VI.r. vádlott tudata a bünszervezet fogalmi elemeit átfogta volna. Mindezek alapján elsődlegesen a Fővárosi Törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróságot utasítsa új eljárásra utasítását, másodlagosan a VI.r. vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta.

A VI.r. vádlott védelmét ellátó vezető védő perbeszédében ugyancsak a nyomozás és az elsőfokú bíróság indokolásának hiányosságaira hívta fel a figyelmet. Kifogásolta, hogy a Fővárosi Törvényszék az I.r. vádlott terhelő előadását kritika nélkül elfogadta, valóságtartalmát egyáltalán nem vizsgálta annak ellenére, hogy a hatóságokkal történő alku esetén annak kiemelkedő jelentősége lett volna. A bünszervezet megállapítását célzó ügyészi indítvány kapcsán kiemelte, hogy az I.r. vádlott vallomása alapján a bűncselekmények centrális középpontja ő maga volt, ő állt kapcsolatban valamennyi közreműködővel, semmiféle hierarchia nem volt, a bűncselekmények elkövetésére hozzá köthetően, de egymástól függetlenül, nem összehangoltan került sor, így a bünszervezetben elkövetés nem állapítható meg. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet táblája a Fővárosi Törvényszék ítéletét, mely a Be. 351.§ (1) bekezdés b) és c) pontja alapján megalapozatlan, helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

M. R. VI.r. vádlott a személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy felesége időközben munkaviszony létesített, egy újságnál dolgozik sajtómoderátoraként, melyből havi 230.000,- Ft jövedelemre tesz szert. Az ügy érdemében előadott felszólalásában írásban is becsatolt beadványában írtakkal egyezően adta elő, hogy elítélésére kizárólag T. Á. I.r. vádlott valótlanság tartalmú vallomása alapján került sor. Tudomása szerint az I.r. vádlott rendőrségi informátor, akinek szokásos módszere, hogy a felelősségre vonás elkerülése érdekében vádalkut kössön és a nyomozó hatósággal együttműködve, munkájukat a társaira tett terhelő vallomásokkal könnyítse.

Ennek során előadja a begyakorolt történetét, majd a kérdésekre történő válaszadás és a szembesítése megtagadásával a vallomásaival szembeni védekezést ellehetetleníti. Az I.r. vádlottat rá tett terhelő vallomásában megítélése szerint két ok is vezette. Egyrészt 2008. december 25. napján komoly konfliktusba kerültek, másrészt T. Á. a rá tett terhelő vallomásaival a vele a bűncselekmények elkövetésében együttműködő további személyeket védte. Az elsőfokú bíróság T. Á. vallomását mindezek ellenére kritika nélkül elfogadta, a vallomásban rejlő ellentmondásokat, az azt cáfoló terhelti és tanúvallomásokat, okirati bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta. V. A. X.r. vádlott már a 2010. május 26. napján gyanúsítottként tett, majd 2012. február 17. napján is megerősített vallomásában elmondta, hogy neki (VI.r. vádlottnak) a vád tárgyává tett gépkocsikhoz semmi köze nem volt és kitért arra is, hogy viszonyuk ekkor már jó ideje annyira megromlott, ami mindenféle üzleti kapcsolat lehetőségét kizárta. Ezt a további terhelti és a gépkocsik megvásárlására nyilatkozó tanúk (K. T., G. B., L. J. C., X. Q.) vallomásán túl - melyek egybehangzóak voltak abban, hogy őt nem ismerik - alátámasztotta S. T. tanú tárgyaláson tett vallomása is, aki ugyancsak elmondta, hogy T. Á. terhelő előadását az előzetes letartóztatásból történő szabadulása érdekében tette. E vallomást a bíróság - a tanú elfogultságára hivatkozással - azonban nem értékelte. Valóban kérte a tanút, hogy a vallomását foglaltassa közjegyzői okiratba, ez azonban nem jelenti, hogy valótlan tartalmú vallomás tételére bírta volna rá. A kérésre pusztán azért került sor, mert a tárgyaláson történő kihallgatására irányuló indítványokat a bíróság nem teljesítette. Az I.r. vádlott szavahihetőségét megkérdőjelezi az is, hogy a 2011. szeptember 22. napján hamis tanúzásra felhívás miatt indult ügyben az időközben elhunyt III.r. vádlott tanúként elmondta, hogy T. Á. hamis tanúzásra kívánta rávenni. Ennek és az I.r. vádlottnak igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények miatt két alkalommal történt jogerős elítélésének relevanciáját a törvényszék mindösszesen azzal vetette el, hogy azok a jelen ügygel nincsenek összefüggésben, míg azt, miszerint T. Á. felhívást intézett hozzá, hogy 2 millió forint ellenében terhelő előadását visszavonja, teljes egészében értékeletlenül hagyta. Az első fokon eljáró bíróság ítélete indokolásában az I.r. vádlott következetes vallomására hivatkozik annak ellenére, hogy a 2010. április 26. napján majd az október 18. napján, de a bíróság előtt tett 2015. október 26-i vallomásaiban eltérően adta elő az ő szerepét és L. I. bűncselekményekbe történő bevonásának körülményeit és ellentmondásosak a vele való kapcsolata megszakadásának időpontjával, illetve viszonyuk megromlásával, vagy a bűncselekmények tárgyát képező gépkocsik finanszírozásával, és a pénzösszegek elszámolásával összefüggésben tett nyilatkozatai is. Szintén a jelen ügygel történő összefüggés hiányára hivatkozással hagyta figyelmen kívül a törvényszék azt a tényt, hogy míg az I.r. vádlott a 01010-751/2009. számú ügyben a bíróság előtt elismerte, hogy a barátnőjét megütötte, ugyanezen körülmény tekintetében azonban a Fővárosi Törvényszék előtt valótlanul nyilatkozott. Ezen túlmenően az I.r. végig állította, hogy nem álltak haragban, ezzel szemben a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy meg akarta őt öletni. Mindezeknek arra kellett volna indítaniuk a bíróságot, hogy az I.r. vádlott vallomásának valóságtartalmát és a további bizonyítékokhoz való viszonyát minden részletében megvizsgálja, erre azonban nem került sor. A törvényszék nem tisztázta, hogy ha a gépkocsik beszerzését ő finanszírozta, akkor melyik autó vonatkozásában és mennyi pénzt adott, hogyan és mikor fizetett, ahhoz elegendő forrással rendelkezett-e, a haszonból hogyan és miként részesedett. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a T. Á.-sal való kapcsolata megromlásának okára, körülményeire és időpontjára vonatkozó előadását több személy, (J. E., P. M., V. A. és S.r T. egybehangzóan alátámasztotta, melyet a bíróság azzal vetett el, hogy ez esetben ez lett volna az első, melyre mindketten hivatkoznak. K. K. B. tanú - aki az I.r. vádlott élettársa volt az eljárás megindulásakor - ugyancsak úgy nyilatkozott, hogy őt nem ismeri, mely tény figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott előadása szerint a tanúnak mindenről beszámolt, szintén cáfolja, hogy ezen időszakban kapcsolatban lettek volna. K. K. B. férjének a tanúkihallgatására vonatkozó indítványát - aki az I.r. vádlott és K. K. B. viszonyáról tudott volna nyilatkozni - a bíróság elutasította, de indítványai ellenére nem került sor a nyomozás

során telefonszámaik hívásadatainak, cellainformációinak beszerzésére sem, ahogyan elutasításra kerültek a J. E. tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványok is, noha a tanú az I.r. vádlottal való kapcsolata megszakadásának okáról és idejéről nyilatkozni tudott volna. A bíróság nem vizsgálta a felesége használatában volt BMW X6 típusú gépkocsi megvásárlásának és forgalomba helyezésének körülményeit sem. Nem kutatta fel a gépkocsi eladóját és nem kereste meg a külföldi hatóságokat sem. Az ítélet nem ad választ arra sem, hogy a gépkocsi lopott voltáról, alvázszámának meghamisításáról honnan kellett volna tudnia, vagy hogy kit bízott meg ezzel a tevékenységgel. Önmagával is ellentmondásosan állapítja meg a bűnösségét egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében, amikor az indokolás szerint sem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a jármű alvázszámának meghamisítását ő kezdeményezte volna, vagy azt az ő tudtával végezték volna. Az ítéleti tényállás szerint arra sincs adat, hogy a valószínűleg hamis iratokat ő szerezte be és tényként állapítja meg azt is, hogy azokat a szlovák hatóságokhoz ismeretlen személy nyújtotta be. A közokirat-hamisítás büntetéhez minimálisan azt kellett volna bizonyítani, hogy az okiratok hamis voltáról maga tudomással bírt és felhasználásukra az ő beleegyezésével vagy egyetértésével került sor. Mindezek alapján az ítéleti tényállás e tekintetben is teljes mértékben megalapozatlan, a tényállás hiányos, téves ténybeli következtetéseken alapuló, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Törvényszék új eljárásra utasítását indítványozta.

Gy. Gy. VII.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Védője perbeszédében a tényállást és a védenca terhére rótt cselekmények jogi minősítését alapvetően nem vitatta, ugyanakkor a közokirat-hamisítás büntette tekintetében a VII.r. vádlott közvetett tettesi minőségének megállapítását szorgalmazó ügyészi indítványt osztotta. A büntetés enyhítésére tett indítványa kapcsán olyan büntetés kiszabását kérte, mely a védenca által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekinthető. További enyhítő körülményként az első fokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett időmúlásra és védenca bűncselekményekben játszott kiegészítő szerepére hivatkozott.

J. I. VIII.r. vádlott védője a részben felmentésért, részben enyhítését bejelentett fellebbezését a másodfokú nyilvános ülésen előadott perbeszédében is fenntartotta azzal, hogy a felmentést a VIII.r. vádlott terhére rótt csalási bűncselekmény tekintetében tartja indokoltnak. Védenca az egyedi azonosító jel meghamisítását továbbá a közokirat-hamisítás büntette és annak kísérlete elkövetését elismerte, ahogyan nem vitatta azt sem, hogy a gépkocsit bérelte és használta. Arra vonatkozóan azonban, hogy a bérleti szerződés megkötésére a sértett megtevesztésével, valós ügyleti szándék hiányában került volna sor, adat egyáltalán nem áll rendelkezésre. Ezzel kapcsolatos indokolást az ítélet sem tartalmaz, így a büntetőjogi felelősség a csalás büntetében nem állapítható meg. A fennmaradó bűncselekmények kapcsán a terheltre kedvezőbb elbíráláskori büntető törvény alkalmazását, vesztegetés büntetteként értékelt cselekménye befolyás vásárlásaként történő minősítését szorgalmazta. A vagyoni elleni bűncselekmény kapcsán vitatta az üzletszerűség megállapítását, hivatkozva arra, hogy azt a vádirat sem róta védenca terhére, ennek ellenére az ítélet megállapította. Nem tartalmaz azonban indokolást arra vonatkozóan, hogy a más ügyekben történő további elítélések közül a minősítő körülmény megállapítását mely elítélésen alapul. Kifogásolta azt is, hogy az ügyben eljáró első fokú bíróság tanácsának elnöke védenccével szemben elfogult volt. Mindezek alapján védenca csalás büntette miatt emelt vád alól történő felmentését és a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

J. I. VIII.r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy a bv. intézetbe kerülését megelőzően autókereskedéssel foglalkozott, több vállalkozást is működtetett. Letartóztatásakor a Simon Autóháznál eseti megbízás alapján autókkal kereskedett, melyből havi pár százezer forintos jövedelemre tett szert. Vagyontalan, ingatlan tulajdona már nincs. Ellene jelenleg a Budaörsi Rendőrkapitányságon orgazdaság büntette, míg a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt egy 2006. évben elkövetett sikkasztás büntette miatt van büntetőeljárás folyamatban. Az ügy érdemében tett felszólalásában az első fokon eljáró bírói tanácsal szemben bejelentett elfogultsági kifogását továbbra is fenntartotta. A kizárási indítvány bejelentésére ugyanis azért került sor, mert az előzetes letartóztatását elrendelő végzés a kényszerintézkedés okaként idézéssel szembeni mulasztására hivatkozott, ami azonban nem felelt meg a valóságnak, hiszen a bv. intézet előállította, de a bíróság figyelmen kívül hagyta az előzetes letartóztatás törvényben meghatározott maximális időtartamát is. Iratellenes a végzés azon hivatkozása, hogy jövedelemmel nem rendelkezett. Sérelmezte, hogy kizárási indítványának elbírálására érdemben nem került sor, azt elkésettségre hivatkozással elutasították. Tagadta, hogy a gépkocsit el akarta volna tüntetni, hiszen a telephelyen őt ismerték, ott maga további két nagy értékű gépkocsit is tartott.

F. J. IX.r. vádlott védője elődelesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a IX.r. vádlott felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Törvényszék új eljárásra utasítását, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Elődeleges indítványa kapcsán kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjaiban írt okokból megalapozatlan és figyelmen kívül hagyja a Be. 4.§ (2) bekezdésében rögzített azon alapvető rendelkezést is, miszerint a kétséget kizárón nem bizonyított tény a terhelt terhére nem értékelhető. Hangsúlyozta, hogy védenca esetében az orgazdaság csak akkor lenne megállapítható amennyiben V. A. X.r. vádlott bűnössége is bizonyítható. A Fővárosi Törvényszék mérlegelése során a terhelti védekezést az egyéb bizonyítékokkal kapcsolatos látszólagos ellentmondásokra hivatkozással, érdemi indokolás nélkül vetette el. A vádirat állításait kritika nélkül elfogadta és a vádlottakat mentő bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta. Indoklásából a bizonyítékokból fakadó zárt logikai lánc hiányzik, a hézagokat életszerűsége hivatkozással és téves ténybeli következtetésekkel töltötte ki, egyenlőségjelet téve a védekezés megkérdőjelezhetősége és a bűnösség ítéleti bizonyossággal történő megállapítása között. Nem indokolta meg, hogy a gépjármű lopott voltáról F. J.-nak honnan, vagy mi alapján volt tudomása. Helyesen utalt ugyan arra, hogy minderre a gépkocsi árából is következtetés vonható, figyelmen kívül hagyta azonban, hogy védenca a feltűnően alacsony áron történő szerzést konkrét összehasonlító adatokkal cáfolta, rávilágítva arra is, hogy a termék ára alapvetően piaci viszonyok függvénye, melyet további tényezők, akár likviditási szempontok is befolyásolhatnak. A piaci ár alatti vétel létező körülmény, lényeges eltérés F. J. három vételi ára és a hasonló kínálati ár között nincs. A gépkocsi kulcsára vonatkozó általánosított bírói álláspont és a IX.r. vádlott védekezése egymást nem cáfolja, a terhelti védekezés azonban - a kulcs legális és költséges beszerzése éppen a jóhiszeműséget igazolja. A IX.r. vádlott a gépkocsi eredetét előzetesen ellenőrizte, azokat forgalomba állította, márkakereskedésnél eljárva a gépkocsiba beruházott. Alapvetően tévesnek tartotta a törvényszéknek a M. mélygarázs kameráinak elhelyezkedésével kapcsolatos indokolását is, azaz, hogy a helyszínválasztást a kamerák vakfoltjainak ismerete is befolyásolhatta. Figyelmen kívül hagyta a bíróság azt is, hogy amikor az egyik gépkocsi származásával kapcsolatban a márkaszervizben kételyek merültek fel, annak visszatartására nem került sor, azzal védenca továbbra is szabadon rendelkezhetett, mely egyben a tiszta eredetet is megerősítette számára. A bíróság nem igyekezett cáfolni a IX.r. vádlott azon védekezését sem miszerint a gépkocsik legális eredetének tisztázása érdekében minden szükséges intézkedést

megtett, de figyelmen kívül hagyta azt is, hogy az egyébként számos személyre terhelő vallomást tevő T. Á. vallomása rá nézve terhelő adatot nem tartalmaz. Logikátlanul került sor a IX.r. vádlottat követő szerzők cselekvőségének védenca cselekvőségével történő összevetésére is, ezért elsődlegesen felmentő, másodlagosan az ítéletet hatályon kívül helyező rendelkezés meghozatalát tartotta indokoltnak. A büntetés enyhítését célzó indítványa kapcsán kiemelte, hogy a törvényszék a súlyosító körülményeket eltúlzottan, míg az enyhítőket nem megfelelő súllyal vette figyelembe. Az eljárás tartama és az időmúlás olyan mértékben jelentős, hogy önmagában is alkalmas emberi sorsok, karrierok tönkretételére. Nyomatékosan értékelendő körülmény a büntetlen előélet is. A büntetés nem felel meg a belső arányosság követelményeinek sem, hiszen védenca cselekvősége az I-VI.r. vádlott szerepvállalásától lényegesen elkülönül. Mindezek alapján a büntetés további enyhítését és az előzetes mentesítés lehetőségének megfontolását indítványozta.

F. J. IX.r. vádlott a személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy időközben felesége vállalkozásba kezdett, melyből havi 200.000,- Ft jövedelme származik. Az ügy érdemével kapcsolatban kiemelte, hogy 27 éve szobafestő mázolóként dolgozik, a műszaki dolgokhoz, a gépkocsi lopott volátnak felismeréséhez szükséges szakértelemmel nem rendelkezik. Jármű vásárlása estén teljesen rá van utalva a közreműködő hatóságokra, nem tehet mást mint elfogadja, a kiállított okmányokat, rendszámot, határozatokat. Ha a szükséges dokumentumokat megkapja és gépkocsi vételárát kifizeti a gépkocsi bűncselekményből származásának lehetősége fel sem merül benne. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a gépkocsi megvásárláshoz egy rendőr őrnagyot és egy autókereskedőt is magával vitt, akik az autót maguk is átnézték, adatait márkakereskedésnél ellenőrizték. A vételre csak ezt követően került sor, így az eljárás előtt értetlenül áll.

V. A. X.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozatlannak ítélete azzal, hogy a tényállás felderítetlen és hiányos. Lényeges bizonyítékok beszerzése, illetve értékelése maradt el úgy, hogy annak a törvényszék ítéletében érdemi magyarázatát nem adta. E mulasztások lényeges kihatással voltak a tényállás megállapítására, azzal összefüggésben a cselekmény jogi minősítésére és a büntetés kiszabására. A törvényszék védenca bűncselekmények elkövetésében játszott szerepét kizárólag T. Á. kritika nélkül elfogadott vallomására alapította, és figyelmen kívül hagyott objektív bizonyítékokat is, noha az I.r. vádlott vallomása csak annyiban lett volna elfogadható, amennyiben azt más bizonyítékok is alátámasztják. Az 1. vádponttal kapcsolatban kiemelte, hogy a tényállás nem tartalmaz megállapítást arra vonatkozóan, hogy M. R. mikor és milyen ajánlattal kereste meg V. A.-t, de nincs magyarázat arra sem, hogy ha az I.r. és a X.r. vádlott közvetlenül is ismerték egymást mi szükség volt a VI.r. vádlott közreműködésére. Érthetetlennek tartotta, hogy a vádirat szerint a X.r. és a VI.r. vádlott részesedése összesen 7 millió forint volt ehhez képest a gépkocsit 11 millió forintért vásárolták vissza, majd utóbb a visszavásárlási áránál 2 millió forinttal alacsonyabb áron mindösszesen 9 millió forintért értékesítették, így mint orgazdák az ügyletet 2 millió forint veszteséggel zárták. Iratellenes e körben annak rögzítése is, hogy T. J. a T. C. LLC-t V. A. X.r. vádlott közreműködésével a gépkocsi értékesítésével összefüggésben szerezte meg. A 2. vádpont tekintetében a IX.r. vádlott irányába történt értékesítés esetében a vételár nem ismert, így annak a reális piaci ár alatti voltára okszerű következtetést vonni nem lehet, de ismeretlen a IX.r. vádlott irányába történő értékesítés időpontja is. A 2. és 3. vádpontok esetében a kiskereskedelmi ár, mint fogalom szóba sem kerülhet, az ugyanis használt gépjármű értékesítése során nem értelmezhető. Semmilyen adat nem áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az adásvételi szerződések elkészítésében a X.r. vádlott közreműködött volna, ilyen nem történt, ennek ellenére az ítéletben az került rögzítésre, hogy „eladóként jogosulatlanul a P. Kft-t tüntették fel.” Az eljárás

során a vádhatóság a banki gyakorlat ismerete nélkül hozta meg következtetéseit a banki gépjárművek értékesítése kapcsán, e körben autentikus személyt nem hallgatott meg. Nem kerültek meghallgatásra a gépkocsik magyarországi forgalomba hozatala során eljáró hatóságok részéről közreműködő személyek, az eredetiség vizsgálatot végző szakemberek vagy a műszaki vizsgáztatók, de nem állnak rendelkezésre a gépjárművek valós piaci értékéről szóló műszaki szakértői nyilatkozatok sem. Mindezek alapján a törvényszék ítélete a felülbírálatra alkalmatlan, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása indokolt.

V. A. X.r. vádlott személyazonosságát a BE sorszámu személyazonosító igazolvánnyal igazolta. Megerősítette, hogy a személyi körülményeivel kapcsolatos megállapításokat az elsőfokú ítélet helyesen tartalmazza. Az ügy érdemével kapcsolatban írásbeli beadványával egyezően felszólalva előadta, hogy álláspontja szerint a hatóság az eljárás során a tisztességes eljáráshoz és a védekezéséhez való jogát alapvetően korlátozta. A nyomozó hatóság és a bíróság az ártatlanságát alátámasztó bizonyítási indítványait nem teljesítette. Nem végezte el mobiltelefonja cellainformációinak és híváslistájának ellenőrzését, nem szembesítette az I.r. vádlottal a kölcsönre és a gépjárművek bűncselekményből származásának tisztázására, nem folytatott bizonyítást a banki visszavett ingó és ingatlanoldalak tanulmányozására, a használt autó portálokon található adatok ellenőrzésére és információk gyűjtésére, de nem járt el a kellő alaposággal a gépjárművek árának megállapításakor sem. A kocsik valós értékét is kizárólag az ő észrevételei alapján a bírósági eljárásban korrigálták, ennek köszönhetően 40%-kal alacsonyabb értéket állapítottak meg, mely a nyomozó hatóság szándékosan elfogult eljárást támasztja alá. Valódi gépjárműszakértő bevonására és az érintett gépkocsik valós piaci értékének megállapítására a mai napig nem került sor, noha mindez az I.r. vádlott vallomását alapjaiban cáfolta volna. A hatóságok nem vették figyelembe az általa benyújtott, a gépkocsik valós piaci értékét bemutató adatlapokat sem, erről az ítélet is hallgat. Eközben T. Á. I.r. vádlott terhelő vallomását annak tényleges ellenőrzése, és az azzal kapcsolatos nyomozás lefolytatása nélkül elfogadták. A nyomozó hatóság nem tett mást, mint a bizonyítékokat összegyűjtötte, azonban azok értékelését elmulasztotta, tevékenységük mindenfajta hozzáadott értéket nélkülöz. Az első fokon eljáró bíróság eljárását ugyancsak a vallomások félreértelmezése és a vád alátámasztásnak szándéka jellemezte. A forgalomba helyezések folyamata kapcsán kizárólag a vonatkozó jogszabályok ismertetésére került sor, anélkül hogy a konkrét gépkocsik esetében végbement folyamatot megvizsgálták, az abban részt vevő személyeket kihallgatták volna. Furcsának tartotta azt is, hogy az eredménytelen szembesítéseket a bíróság az I.r. vádlott kivételével minden vádlott esetében terhelő bizonyítékként fogadta el, noha T. Á. maga is elismerte, hogy folyamatosan hazudik és nyilvánvalóvá vált az is, hogy az egyes eljárásokban mást és mást mondott. Sérelmezte, hogy a büntető ügyekben eljáró hatóságok az előadásai közül csak és kizárólag azokat fogadták el, melyek az elítéléshez voltak szükségesek, az igazság felderítésével nem foglalkoztak. A bíróság nem állapította meg, hogy az ügyletek során mekkora hasznot realizált, ami egy vagyoni elleni bűncselekménynél elengedhetetlen lett volna. Következésképpen nem foglalkozott azzal sem, hogy valójában kinek a tulajdonába voltak az autók és hogy ki és hogyan kereskedett velük. Figyelmen kívül hagyta, hogy maga az I.r. vádlottól soha nem vásárolt gépkocsit, ilyen gépkocsi a nevére soha nem került. Összességében az I.r. vádlott vallomását kritika nélkül elfogadta, míg saját előadása közül semmit nem vett figyelembe annak ellenére, hogy I.r. vádlott hamis vád, illetve hamis tanúzás büntette miatt két esetben is jogerősen elítélésre került. Figyelmen kívül hagyta az I.r. vádlott vallomásában szereplő ellentmondásokat és azt, hogy nyilatkozatai mindig a saját érdekének megfelelően változtak, szabadulása érdekében a hatóságot félrevezette. Az indokolásban írtakkal szemben tényszerűen állapítható meg, hogy T. Á. a vádlottak közül a legrövidebb időt töltötte előzetes letartóztatásban, szabadítására a rá tett terhelő vallomását és kihallgatását követően került sor. Mindez a rendőrséggel kötött megállapodását egyértelműen

igazolja, de maga is elismerte, hogy az ügyletek során folyamatosan mindenkinek hazudott. Az a tény, hogy a gépjárművek forgalomba helyezésével kapcsolatban igazat mondhatott, a rá tett vallomás valóságtartalmát nem támasztja alá. Ténybeli tévedés a törvényszék részéről az is, hogy T. Á. nem tudta, hogy ő hol és milyen beosztásban dolgozik, ezzel ugyanis tisztában volt, hiszen a nyom.ir. 8. kötet 6979 oldalán maga tett említést arról, hogy az OTP B. utcai székházánál találkoztak. A 2014. november 17-i tárgyaláson Kissné Kovács Barbara tanú vallomása kapcsán az I.r. vádlott maga ismerte el, hogy a hozzá igen közel álló személynek is valótlan történeteket adott elő a baráti körével és a gépjárművekkel kapcsolatban. Vonatkozásában irreleváns az elsőfokú bíróságnak a hamis és valódi okiratok felismerhetőségével kapcsolatos érvelése is, csakúgy mint az eredetiségvizsgálat és műszaki vizsga eredményeinek a megítélése. Maga ugyanis kizárólag rendszámos autókkal találkozott, hamis okiratokat nem látott, azok vizsgálata, mivel eredetiek voltak szükségtelen volt. A forgalomba helyezés során közreműködő személyek felelősségének megállapítására nem került sor, a hamis okiratok alapján a magyar hatóságok eredeti okmányokat állítottak ki. Az 1-2-3. vádponttal kapcsolatban kiemelte, hogy a gépkocsikat nem vásárolta meg, annak a nyilvántartásokban nyoma nem lehet. A gépkocsik eredetéről nem tudott, valós okiratokkal rendelkező járművek voltak, jóhiszeműen és körültekintően járt el. A gépkocsikért kifizetett vételár sem tekinthető a szokásos piaci ártól eltérőnek, azaz a gépkocsik bűncselekményből származására abból sem következethetett. Téves a törvényszék azon megállapítása is, hogy az informatikai rendszerek nincsenek összekötve. Tévesen vetette el a bíróság a kölcsönadás megtörténteire vonatkozó védekezését is, azt ugyanis az I.r. vádlott a tárgyaláson maga is többször elismerte. Tévesnek s félrevezetőnek tartotta azt következtetést is, hogy maga az ártárgyalásokban részt vett, hiszen az árat T. Á. közölte. Kiemelte, hogy a gépkocsik IX.r. vádlott által történő ellenőrzése számára is igazolta, hogy az autók rendben voltak. A törvényszék nem értékelte azt sem, hogy T. J. elképzelhetetlennek tartotta, hogy ő bűncselekményben vegyen részt, de azokat a szakértői nyilatkozatokat sem, melyek szerint laikus sem a gépjármű, sem a dokumentumok alapján nem tudta volna megállapítani, hogy a gépkocsikkal probléma van. Mindezek alapján teljesen nyilvánvalóvá vált, de az ítélet mégis hamisan állította, hogy soha nem vásárolt semmilyen gépkocsit az I.r. vádlottól soha nem is járt ilyen gépkocsival, az autókkal kapcsolatban egyetlen papírt sem írt alá, egyedi azonosítók meghamisításában, műszaki vizsgán, eredetvizsgálaton nem vett részt, az ügyben felmerült cégekhez semmi köze nem volt, az autók legalizálására irányuló folyamatokban nem működött közre, s az I.r. vádlott soha nem tájékoztatta arról, hogy a gépkocsik bűncselekményből származnak. A gépkocsik lopott voltát ezért másoknak sem említhette.

A XI.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését - bizonyítási indítványai másodfokú eljárásban történt elutasítása okán - az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Védece az eljárás során következetesen állította, hogy a gépkocsik tárolására H. A. II.r. vádlott kérte meg, azért mert „nepperként” a külföldről behozott gépkocsijai tárolásához szükséges telephellyel nem rendelkezett. Ezen védekezésének alátámasztására alkalmas tanú, T. D. kihallgatására vonatkozó indokolt bizonyítási indítványát a Fővárosi Törvényszék elutasította, ugyanakkor az elutasítás okairól ítéletében számot adni törvénysértően elmulasztott. Értéketlenül hagyta V. L. ugyancsak ezzel egybehangzó előadását is, melyben megerősítette, hogy H. A. a gépkocsik tárolása érdekében őt is megkereste, illetve beszámolt arról is, hogy a II.r. vádlott Zalaegerszerg és Nagykanizsa környékén is tárolt hasonló módon gépkocsikat, csakúgy mint S. G. tanú azon nyilatkozatát, miszerint a S. Autóháznál is többen hagytak ott tárolásra autókat. E tanúkon kívül U. A. tanú is elmondta, hogy a II.r. vádlott 2008-2009. év környékén sikertelenül akart Budapesten telephelyet létesíteni, ennek ellenére amíg egymással kapcsolatban voltak 3-4 autót értékesített. E tanúk vallomását a bíróság a XI.r. vádlott cselekvőse során nem értékelte, azokat az ügyészi

indítványnak megfelelően kizárólag a 8. vádpont esetében vette figyelembe. A Fővárosi Törvényszék figyelmen kívül hagyta B. A. tanú vallomását is, aki a vádirat állításait mindenben cáfolta. Ennek értéketlenülul hagyása az ítélet felülbírálatát önmagában kizárja. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék indokolási kötelezettségének nem tett eleget, egyes bizonyítékok figyelmen kívül hagyása következtében hiányos tényállást állapított meg, mely a másodfokú eljárásban nem orvosolható. Sérelmezte továbbá, hogy a törvényszék a védelem által felkért írásszakértőket az eljárásba szakértőként nem vonta be, ezzel őket az eredeti írásminta vizsgálatának lehetőségétől megfosztotta, a fegyveregyenlőség elvét megsértette. A bíróság által kirendelt harmadik szakértő így nem volt abban a helyzetben, hogy az eltérő szakértői vélemények között igazságot tegyen, kizárólag V. K. I. szakértői véleményéről foglalhatott állást, a törvényszék pedig eljárási szabályt sértett, amikor az önmagában aggálytannak tűnő szakvélemény felülvéleményezésére új szakértőt rendelt ki. Mindezekre figyelemmel a védelem által felkért szakértő eljárásba történő bevonását, a szakvélemények perrendszerű ütköztetését és az ellentmondásaik feloldását, továbbra is indokoltnak tartotta. Kiemelte azt is, hogy a törvényszék tényként rögzítette, hogy a XI.r. vádlott a gépkocsikat azok lopott voltáról tudva, haszonszerzési célból, továbbértékesítés végett szerezte meg, ennek alátámasztására azonban egyetlen bizonyítékot sem jelölt meg. Nem vizsgálta, hogy az adásvételi szerződések ki töltötte ki, így a szakértői véleményekkel kapcsolatos kifogásoktól eltekintve is súlytalan annak megállapítása, hogy a szerződéssel a gépkocsit XI.r. vádlott kívánta megszerezni, hiszen a kitöltés és az aláírás között semmiféle egyezés nem mutatható ki. Tévesek az ítéletnek a gépkocsik tárolására és azok II.r. vádlott kérésére történő mozgatására vonatkozó megállapításai is. A törvényszék indokolásával szemben a gépkocsik saját udvaron történő tárolását pont a saját üzleti tevékenység érdekének figyelembe vétele indokolja. Hibás az ítélet azon érvelése is, miszerint indokolatlanul került sor a gépkocsiknak a XI.r. vádlott cége rendelkezésére álló „P” rendszámokkal történő mozgatására. A kérdéses gépkocsik ugyanis T. M. családi házában álltak, míg a II.r. vádlott azokat minden esetben Budapesten vette át és semmi nem indokolta azt, hogy a II.r. vádlottat a saját házához engedje, részére az autók mozgatását ily módon lehetővé tegye. E vonatkozásban a bíróság nem értékelte a XI.r. vádlott azon nyilatkozatát sem, hogy neki teljesen mindegy volt, hogy adott napon melyik gépkocsival megy munkába. A haszonszerzés végett történő megszerzésre semmiféle adat nem áll rendelkezésre. A bizonyítékok hiányából fakadó úrt kívánta betölteni a törvényszék azzal is, hogy a gépkocsikat a XI.r. vádlott a II.r. vádlottól ismeretlen összegért szerezte meg. E tény ismeretének hiánya a tényállás felderítetlenségét jelenti, melynek értelemszerűen anyagi jogi következményekkel is kell járnia. Az elsőfokú ítéletből mindösszesen annyi olvasható ki, hogy az autók lopottak voltak és a XI.r. vádlottnál kerültek megtalálásra. Ez utóbbi tényből azonban az orgazdaság megállapításához szükséges további megállapítások nem következnek, ugyanis a teljes körű dokumentációból sem következik, hogy a vádlottnak a dolog lopott voltával tisztában kellett volna lennie, de az sem, hogy azokat a véglegesség szándékával szerezte volna meg. Nem meggyőző az elsőfokú bíróság orgazdaság és tárgyi bűnpártolás elhatárolása körében kifejtett jogi érvelése sem. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt.

T. M. XI.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Védője útján arról tájékoztatta a bíróságot, hogy azon részt venni nem kíván.

K. F. XII.r. vádlott védője elődegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a XII.r. vádlott felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Törvényszék új eljárásra utasítását, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

Elődleges indítványa kapcsán kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjaiban írt okokból megalapozatlan és figyelmen kívül hagyja a Be. 4.§ (2) bekezdésében rögzített azon alapvető rendelkezést is, miszerint a kétséget kizárón nem bizonyított tény a terhelt terhére nem értékelhető. A sikkasztás törvényi tényállási elemeinek vizsgálata körében a törvényszéknek arra kellett volna bizonyítékot találni, hogy a XII.r. vádlott a rábízott két gépkocsival sajátjaként rendelkezett. E körben azonban figyelmen kívül hagyta, hogy védence szerződéses kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett, a lízingdíjat teljes egészében megfizette és a járműveken tulajdonjogot szerzett. Nem vizsgálta, hogy a szerződések felmondása jogszerű volt-e, nem vette figyelembe, hogy a lízingdíjak ezen időpontban lényegében teljes egészében megfizetésre kerültek, az elszámolások, de még a felmondások sem voltak egyértelműen nyomon követhetők, ahogyan azt sem hogy a végelszámolás következtében igazoltan a lízingcég rendelkezik védence irányba tartozással. Az ügyben N. S. meghallgatása nem történt meg, így nem tisztázott, hogy nevezett feljelentésében a XII.r. vádlottnak tulajdonított nyilatkozat valóban a XII.r. vádlottól származik-e, miközben azon terhelti előadást, hogy a gépkocsi átadása T. Á.-nak N. S. bejegyzésével történt, az I.r. vádlott is alátámasztotta, az ő vallomását pedig a törvényszék az egyéb tényállási pontok tekintetében maradéktalanul elfogadta. Indokolási kötelezettségét elmulasztva a bíróság nem fejtette ki, hogy a sajátként rendelkezés miben valósult meg. Erre lényegében egy polgári jogi vita adataiból vont következtetést. Megalapozatlansághoz vezetett O-A- tanúkénti kihallgatásának elmulasztása is, melyre vonatkozóan a védő bizonyítási indítványt terjesztett elő. Mindezeket túlmenően csatolta P. Lízing Zrt. „fa” felszámolójának nyilatkozatát a védencét érintő lízingügyletek lezárásáról és arról, hogy tartozás nem áll fenn, továbbá a lízingdíjak folyamatos fizetését igazoló kimutatásokat is. A büntetés enyhítését célzó indítványa kapcsán sérelmezte, hogy a bíróság a súlyosító körülményeket eltúlzottan, az enyhítőket nem megfelelő súllyal vette figyelembe. Az eljárás tartama és az időmúlás jelentős, de nyomatékosan értékelendő körülmény a büntetlen előélet is. A büntetés nem felel meg a belső arányosság követelményének sem. További enyhítő körülmény, hogy nagykorú, de még nappali tagozaton tanuló gyermeke tartásáról jelenleg is gondoskodik. Mindezek alapján a büntetés enyhítését és az előzetes mentesítés lehetőségének megfontolását indítványozta.

A védő által csatolt 2018. február 19. napján kelt, K.né V. Gy. É., mint a P. Leasing Zrt. „fa” felszámolóbiztos a által kiállított nyilatkozat szerint K. F. a 2007.10.29. napján kelt J. 8 számú a J.5 frsz-ú Land Rover, valamint a 2007.12.17. napján kelt J. 6 számú, a J.frsz-ú Mercedes CLS 500 típusú gépkocsira között pénzügyi lízingszerződések 2010.06.24. illetve 2012.11.19-én lezárultak, a teljes tartozás megfizetésre került. A társaságot kár nem érte. Ezzel összhangban állók a kapcsolódó vevői folyószámla kartonok is.

K. F. XII.r. vádlott felszólalásában kiemelte, hogy a vádlottak közül kizárólag T. Á.-t ismeri. Az autókra a törlesztőrészek emelkedése miatt szeretett volna vevőt találni, a sikkasztás szándékában nem állt. Hibásnak tartotta magát annyiban, hogy értékesítési szándékát írásban a lízingbe adó felé nem jelezte, az ügyintézőkkel csak szóban egyeztetett. A gépkocsikkal nem rendelkezett sajátjaként. Mivel azok 90%-ban ki voltak fizetve, a lehetőségekhez képest megpróbált az ügyletből a legjobban kiszállni. Ezt T. Á. is alátámasztotta. Elfogására is véletlenül került sor, a gépkocsi ugyanis ki volt vonva a forgalomból, ez adhatott okot a rendőri intézkedésre. Mindezek alapján felmentését kérte.

M. A. XIII.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezése írásban is csatolt indokolásával egyezően előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete törvénysértő. Megalapozatlan, mert iratellenes, és téves ténybeli következtetéseken alapuló, így a bűnösség megállapítására sem kerülhet sor.

Védence az eljárás során következetes vallomást tett. A védekezését kétséget kizáróan cáfoló bizonyíték hiányában az elsőfokú bíróság a bűnösségére törvénysértően következtetett. Megalapozatlan az üzletszerűsége való hivatkozás is, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény elkövetésére a tényállás szerint 2008. november 24. napján került sor, M. A. ezt megelőzően azonban egyetlen vagyoni elleni bűncselekményt sem követett el. Ebből adódóan iratellenes az ítélet azon megállapítása is, hogy az I.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy M. A. a megélhetését vagyoni elleni bűncselekmények elkövetéséből biztosítja. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, s a XIII.r. vádlottat az ellene család bűntette miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában mentse fel, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetést lényegesen enyhítse.

M. A. XIII.r. vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában sérelmezte, hogy a 2014. 01. 30. napján tanúként történt kihallgatása alkalmával őt az elsőfokú bíróság nem figyelmeztette mentességi jogára és a Be. 291.§ (2)-(3) bekezdésében foglaltakra, ennek ellenére tanúvallomását bizonyítékként értékelte. Eljárási hibaként értékelte a Be. 117.§ (4) bekezdésében írtak figyelmen kívül hagyását is, melynek következtében a törvényszék a további védekezés lehetőségétől megfosztotta. Nem értett egyet az üzletszerűség megállapításával sem. Csalás elkövetése ugyanis nem állt szándékban, az I.r. vádlott valódi szándékával nem volt tisztában. A III.r. vádlottal soha nem találkozott. A B. úti irodában 2008. november 26. napján rajta és az I.r. vádlotton kívül csak egy hölgy tartózkodott. Az ügyletben saját nevén és adataival vett részt, a gépkocsi értékének töredékéért nem vállalta volna a teljes felelősséget. Felhívta a figyelmet arra is, hogy T. Á. 2008. decemberében jogosulatlanul telefonokat is vásárolt a B. S. Kft. nevében, mely miatt ugyancsak feljelentést tett. A híváslista alapján ő hívta fel a nyomozó figyelmét az abban található spanyolországi hívószámokra, a gépkocsi ennek köszönhetően került megtalálásra. A kár megtérülését a törvényszék az enyhítő körülmények körében meg sem említette, de nem kellő súllyal értékelte az időmúlást és figyelmen kívül hagyta a belső arányosság követelményét is.

A másodfokú nyilvános ülésen felszólalni nem kívánt, védőjéhez csatlakozott.

A 2018. február 21. napján tartott nyilvános ülésen jelenlévő vádlottak közül az utolsó szó jogán K. Sz. IV.r. vádlott értetlenségét fejezte ki a tekintetben, hogy kizárólag az I.r. vádlott vallomása alapján került felelősségre vonásra, egyéb rá terhelő bizonyíték nem áll rendelkezésre.

B. I. V.r. vádlott ártatlanságát hangsúlyozva felmentését kérte.

M. R. VI.r. vádlott érdemben a felszólalásában előadottakat megismételve azok figyelembe vételével igazságos és méltányos ítélet meghozatalát kérte bízva abban, hogy az I.r. vádlott valótlannal vallomása alapján elítélésére nem kerül sor.

J. I. VIII.r. vádlott arra hívta fel a figyelmet, hogy az általa elkövetett bűncselekményeket elismerte, elítélésére ezt meghaladóan törvénysértően került sor.

F. J. IX.r., K. F. XII.r. és M. A. XIII.r. vádlottak felmentésüket kérték.

V. A. X.r. vádlott felszólalni nem kívánt.

Az ügyészi és védelmi fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 2017. május 23. napján kihirdetett 22.B.1411/2012/679. sorszámú ítéletét T. Á. I. r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., Gy. Gy. VII.r., J. I. VIII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r., T. M. XI.r., K. F. XII.r. valamint M. A. XIII.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat - H. A. II.r. vádlott esetében ideértve a Be. XXV. Fejezetében rögzített, a távollévő terhelttel szembeni eljárásra vonatkozó speciális rendelkezéseket is - alapvetően betartotta. A Be. 373.§ (1) bekezdés I-II és IV. pontjaiban rögzített abszolút, valamint az eljárás lefolytatására, az ügy érdemére lényeges kihatással járó egyéb eljárási szabálysértést az ítélőtábla nem észlelt. A másodfokú bíróság nem osztotta J. I. VIII.r. vádlottnak az ügyében eljáró elsőfokú bíróság tagjaival szemben a Be. 21.§ (1) bekezdés e) pontjára hivatkozással bejelentett, és az előzetes letartóztatásának törvénysértő ismételt elrendelésére alapított és a másodfokú eljárásban is fenntartott elfogultsági kifogását. Az iratok alapján megállapítható, hogy a VIII.r. vádlott az ügyben 2013. március 31. napja és 2015. április 03. napja között volt előzetes fogvatartásban. Az előzetes letartóztatás vádirat szerinti minősítéshez igazodó két éves maximális tartamáról a bíróság a kényszerintézkedés lejártá előtt a bv. intézetet maga tájékoztatta, annak alapján a terhelt szabadítására sor is került. A bíróság a vádlottal szemben enyhébb kényszerintézkedés elrendeléséről sem határozott. Ezt követően azonban J. I. VIII.r. vádlott a 2015. augusztus 31. napján tartott tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, a tárgyalás napján telefonon arról értesítette a bíróságot, hogy Görögországban tartózkodik. A tárgyaláson történő megjelenése érdekében tett intézkedések a vádlott más ügyben történt előzetes letartóztatásának elrendeléséig eredményre nem vezettek. A Fővárosi Törvényszék a VIII.r. vádlott ismételt előzetes letartóztatását a 2016. november hó 02. napján kelt 22.B.1411/481. számú végzésével - nem észlelve, hogy a vádirati minősítés szerint a letartóztatás maximális tartama lejárt - rendelte el a Be. 129.§ (2) bekezdés b) és d) pontjára hivatkozással. A vádlott eljárási magatartása, előélete és az ellene folyamatban lévő büntetőeljárások ténye e kényszerintézkedés hivatkozott okait egyebekben az ítélőtábla álláspontja szerint is maradéktalanul megalapozták. Tekintettel arra, hogy a vádlott ekkor még 2015. augusztus 04. napjáig más ügyben állt kényszerintézkedés hatálya alatt a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy tévedését nyomban felismerje, azonban a kényszerintézkedést az arról történő tudomásszerzést követően 2018. augusztus 08. napján kelt 485. sorsz. végzésével nyomban megszüntette és a vádlott azonnali szabadlábra helyezését rendelte el. Mindezen körülményekből a bíró elfogultságára következtetést vonni nem lehet. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött ezen idő a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú ítéletben is beszámításra került. Egyebekben - amint azt a Fővárosi Törvényszék a 42.Beü.119/2017/3. számú, illetve a Fővárosi Ítélőtábla az 5.Bkk.10.289/2017/3. számú a kizárást megtagadó ill. a kizárási indítványt elutasító végzéseiben megállapította - az iratokból további az eljáró tanács elfogultságára utaló körülmény sem volt megállapítható.

Tényszerűen hivatkozott azonban K. Sz. IV.r. vádlott védője a tárgyalási időközre vonatkozó eljárási rendelkezések megsértésére figyelemmel arra, hogy védenca a 2013. január 24. napjára tűzött tárgyalásra szóló idézését és a vádiratot csak 2013. január 21. napján kapta kézhez. Ez azonban relatív eljárási szabálysértés (BH.1999.106.), melynek az ügyben tartott tárgyalási napok számára, a bizonyítási eljárás hosszára és arra, hogy K. Sz. IV.r. vádlott a 2013. január 24. napján tartott tárgyaláson a vallomástételt megtagadta (22.B.1411/2012/42. Jkv.) az ügy érdemére kihatása nem volt, különös figyelemmel arra is, hogy a 2013. január 24-25-28. és 31. napjára tűzött tárgyalásokon vallomást a IV.r. vádlottat érintő további vádlottak sem tettek, tanúbizonyítás nem folyt, így a IV.r. vádlott védekezéshez való joga sérelmet nem szenvedett.

A Fővárosi Törvényszék eleget tett a tárgyalás folytonosságával kapcsolatos, a Be. 287.§-ában írt eljárási rendelkezéseknek és nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok sem. Helyesen járt el akkor is, amikor a szabályszerű idézésére meg nem jelent vádlottak távollétében megtartott tárgyalásokon felvett bizonyítás anyagát utóbb a jegyzőkönyvekből részükre is ismertette, az észrevételezés és indítványtétel lehetőségét biztosította. A vádlottak, a tanúk és a szakértők figyelmeztetése alapvetően törvényes volt, a

figyelmeztetések és az arra adott válaszok a jegyzőkönyvekben rögzítésre kerültek. Nem tartotta alaposnak a másodfokú bíróság M. A. XIII.r. vádlottnak az ellene csalás bűntette és más bűncselekmény miatt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságon B.1238/2013. számon folyamatban lévő büntetőügy egyesítését és azzal összefüggésben jelen ügyben vádlottként történt bevonását megelőzően, a 2014. január 30-i tárgyaláson tanúként történt kihallgatását megelőző figyelmeztetését sem. A 22.B.1411/2012/171. sz. jegyzőkönyv szerint ugyanis a bíróság a tanú figyelmét - még ha annak jegyzőkönyvi rögzítése nem is fedti szó szerint a Be. 82.§ (1) bekezdés b) pontjában írtakat - a releváns vallomástételi akadály lényegére és ezzel összefüggésben a vallomástételi kötelezettségének hiányára felhívta, amikor kioktatta arra, hogy önmagát nem köteles bűncselekmény elkövetésével vádolni. A jegyzőkönyv tanúsága szerint M. A. a figyelmeztetést megértette, vallomását ezt követően, a vallomásmegtagadási joga ismeretében tette meg. Az ügyek egyesítését követően a törvényszék M. A. XIII.r. vádlottat a 2015. március 09. napján tartott tárgyaláson a vádirat ismertetését követően a Be. 117.§-ában írtak szerint vádlottként hallgatta ki, a Be. 117.§ (2) bekezdésében írtaknak megfelelően jogaira figyelmeztette. Tekintettel arra, hogy a terhelt vallomástételt megtagadta és úgy nyilatkozott, hogy a nyomozás során tanúként tett vallomásait tartja fenn, továbbá az eljárás korábbi szakaszában tanúként történt kihallgatásáról készült jegyzőkönyvek a Be. 85.§ (3) bekezdése szerinti figyelmeztetését és az arra adott választ ugyancsak hiánytalanul tartalmazzák, a vallomások felolvasására e körben is törvényesen került sor.

Nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla T. M. XI.r. vádlott védőjének a védelem által felkért írásszakértőknek az eljárásba szakértőkénti bevonását célzó indítványa elutasítását, majd az újabb írásszakértő kirendelését kifogásoló érvelését sem. A védelem által felkért személy eljárásba szakértőként történő bevonása a Be. 112.§ (2) bekezdése alapján nem kötelező. A Be. 112.§ (3) bekezdése szerint ennek megtagadása esetén véleménye okirati bizonyítékként használható fel. Következésképpen az indítvány elutasítása a védelem által felajánlott bizonyíték elenyészéséhez nem vezetett. Mivel pedig a bizonyítékoknak a Be. 78.§-ában írtak szerint nincs a törvényben előre meghatározott ereje, azokat a bíróság egyenként és összességükben is szabadon értékelheti, ez a védekezéshez való jog korlátozásával, vagy a fegyveregyenlőség elvének sérelmével sem járt. Nem valósult meg eljárási szabálysértés akkor sem, amikor a bíróság - éppen a védelem által csatolt szakvélemény megállapításaira figyelemmel - más szakértő kirendeléséről döntött, melyre a Be. 111.§ (1) bekezdése nem csupán a szakvélemények közti kibékíthetetlen ellentmondás esetén, hanem „egyéb” okból is lehetőséget ad. Ez már csak azért is indokolt volt, mert a szakvélemények között nem érdemi ellentmondás állt fenn, hanem csupán XI.r. vádlott kézeredetének valószínűségét ítélték meg eltérően. Míg V. K. I. a XI.r. vádlott kézeredetét kategorikusan megállapította, dr. H. Zs. és dr. A. T. úgy nyilatkozott, hogy az megalapozottan nem véleményezhető. Ehhez képest a bíróság helyesen járt el, amikor a kézeredetet egy általa közvetlenül kirendelt, a felektől független szakérővel maga is megvizsgáltatta.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének - az egyes terhelti és védői álláspontokkal szemben - maradéktalanul eleget tett. A (1) bekezdésében írtak szem előtt tartásával az ügy érdemi elbírálásához a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta, a vádlottak cselekvőségének és tudattartalmának megállapítása, illetve az egyes bizonyítékok értékelése szempontjából releváns bizonyítékokat maradéktalanul feltárta. Ennek során - a védelem bizonyítási indítványait is figyelembe véve - valamennyi vádirati tényállás tekintetében részletes bizonyítást folytatott le. A terhelteket és tanúkat kihallgatta, a szakértői véleményeket (a gépkocsik értéke tekintetében is) beszerezte, a releváns okirati bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tette. Az egyes bizonyítékok közti ellentmondások feloldására az eljárási törvény adta lehetőségek között kísérletet tett. A további bizonyítást kizárólag akkor mellőzte, ha bizonyítandó tények a már rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, illetve az azokból alappal levonható

ténybeli következtetések útján aggálytalanul, ekként a további bizonyítás eredménytől függetlenül megállapíthatók voltak. Itt szükséges utalni arra is, hogy a Be. 2.§ (3) és (4) bekezdésében írt rendelkezések szerint a bírósági eljárás, így a tárgyaláson lefolytatott bizonyítás kereteit a vádirat jelöli ki. A bíróság a vádon túl nem terjeszkedhet, csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeletek és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz. Mindezek tükrében B. I. V.r. vádlott, továbbá V. A. X.r. vádlott és védője azon érvelése, miszerint a vád tárgyává tett gépkocsik magyarországi forgalomba helyezése során közreműködő további személyek azonosításának, kihallgatásának és esetleges felelősségre vonásának elmaradása az ítéleti tényállás felderítetlenségét eredményezte, nem foghatott helyt. E személyek büntetőjogi felelőssége, vagy annak hiánya a jelen eljárásban vádlottként szereplő személyek felelősségének megállapítása, tudattartalmuk megítélése szempontjából, a vonatkozásukban egyébként rendelkezésre álló bizonyítékok mellett közömbös, az azokból levonható következtetések cáfolatára nem alkalmas. Ugyanezen okból nem volt alapos a T. M. XI.r. vádlott védője által a másodfokú eljárásban is előterjesztett, H. A. II.r. vádlottnak a jelen eljárás tárgyát nem képező gépkocsikkal összefüggő magatartásával kapcsolatban T. D. tanú kihallgatására irányuló bizonyítási indítványa, ahogy V. A. X.r. vádlottnak a banki visszavett gépkocsik értékesítésének gyakorlatát illetően tapasztalattal rendelkező személyek kihallgatásának, a banki visszavett ingó és ingatlanoldalak tanulmányozásának, a használt autó portálokon található adatok összegyűjtésének és értékelésének elmulasztását sérelmező érvelése sem. M. R.VI.r. vádlott álláspontjával szemben kellő körültekintéssel vizsgálta az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott és akkori élettársa viszonya megromlásának időpontjával kapcsolatos nyilatkozatokat, majd ezzel összefüggésben a VI.r. vádlott és az I.r. vádlott kapcsolatának megromlásával és annak időpontjával kapcsolatos előadásokat is. Kísérletet tett P. M. az I.r. vádlott akkori élettársa tanúkénti kihallgatására (aki a vallomástételt a Be. 82.§ (1) bekezdés b) pontjában biztosított vallomásmegtagadási jogára hivatkozással megtagadta), tanúként hallgatta K. K. B.-t, a felek indítványát osztva beszerezte a K. K. B. és társai (köztük T. Á.) ellen a Budai Központi Kerületi Bíróságon 2.B.I.2082/2010. számon folyamatban volt eljárásban született első- és másodfokú ítéletet, továbbá a XI.r. vádlott és J. E. ezen ügyben tanúként történt kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet, melyet a tárgyalás anyagává is tett, de e körben - amint erre a VI.r. vádlott is utalt - rendelkezésre állt V. A. X.r. vádlott nyilatkozata is. Mindezekre figyelemmel az e körülményekre vonatkozóan kizárólag közvetett információkkal rendelkező K. K. vallomásától - annak tartalmától függetlenül - tartalmilag új bizonyíték beszerzése nem várható, így az ezzel kapcsolatos bizonyítás felvételének mellőzésére törvényesen került sor. K. F. XII.r. vádlott védőjének álláspontjával szemben az ítélet 117. oldalának 5. bekezdésében kifejtett indokok mentén alapos volt a N. S. tanú kihallgatására irányuló védői bizonyítási indítvány elutasítása is. O. A. tanút a bíróság a 2013. október 18. napján tartott tárgyaláson kihallgatta, az eljárás korábbi szakaszában tett vallomását ismertette, a vallomásai ellentmondásaira nyilatkoztatta. A XII.r. vádlott ezen a tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását a tárgyalást megelőzően nem igazolta, így a tanú kihallgatására az eljárási törvénynek megfelelően került sor. A tanú vallomását is tartalmazó jegyzőkönyvet a törvényszék a 2017. április 13. napján tartott tárgyaláson ismertette, arra a feleket, így XII.r. vádlottat és védőjét is nyilatkoztatta, akik a tanú visszaidézésére indítványt nem tettek. O. A. vallomása tehát rendelkezésre áll, bizonyítékként történő értékelésének törvényi akadálya nem volt. A M. A. XIII.r. vádlott által a másodfokú nyilvános ülésen előterjesztett, a közelebbről meg nem jelölt D. Sz. tanú kihallgatására irányuló indítványt a másodfokú bíróság ugyancsak nem tartotta alaposnak figyelemmel arra, hogy a vádlott által különböző munkákon végzett tevékenységnek mértékének a bűnösség körében történő állásfoglalás kapcsán relevanciája nincs. Itt szükséges utalni arra is, hogy a Be. 353. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyításnak akkor van helye, ha az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, vagy az hiányos, továbbá, ha a

bizonyítás az elsőfokú bírósági eljárásban megvalósult szabálysértés orvoslását eredményezi. A tényállás - a fentebb kifejtettek szerint - nem felderítetlen és az elsőfokú eljárásban olyan szabálysértés sem történt, melynek orvoslása lenne szükséges bizonyítás felvételével vagy megismétlésével. A tényállás kisebb fokú megalapozatlansága a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban orvosolható volt.

A Fővárosi Törvényszék a fentiek szerint hiánytalanul beszerzett és releváns bizonyítékokat ítéletében iratszerűen megjelölte és a Be. 78.§ (3) bekezdésében írtaknak megfelelően egyenként és összességükben is értékelte.

A vádlottak személyi körülményei körében rögzített megállapítások azonban kis mértékben hiányosak, illetve a másodfokú nyilvános ülésen tett, az eljárás egyéb adataival nem cáfolható terhelti nyilatkozatok és az azokat alátámasztó okiratok alapján kiegészítésre és pontosításra szorulnak annyiban, hogy:

T. Á. I.r. vádlott felesége gyermeket vár, terhességének 29. hetében van. Munkaviszonyból származó jövedelme jelenleg 250.000,- Ft.

K. Sz. IV.r. vádlott állandó munkahellyel rendelkezik, a B. C. Kft-nél dolgozik, ahol raklapok mozgatásával, fa megmunkálással foglalkozik, melyből átlagosan havi 120.000,- forint jövedelemre tesz szert.

B. I. V.r. vádlott három kiskorú fiú gyermeke után jelenleg a vádlott édesanyja teljesít havi 80.000 forintos gyerektartást. A korábbi balesetében lábfeje leszakadt, ma is sántít, maradandó károsodást szenvedett. Ezen túlmenően cukorbetegsége miatt rendszeres gyógyszeres és orvosi kezelésre szorul. 2016. decemberében rosszindulatú melanómát diagnosztizáltak nála, melynek kapcsán műtéti ellátására is sor került, jelenleg is orvosi ellenőrzésre/kezelésre szorul.

M. R. VI.r. vádlott felesége időközben munkaviszony létesített, egy újságnál dolgozik sajtómoderátorként, melyből havi 230.000,- Ft jövedelemre tesz szert.

J. I. VIII.r. vádlott a bv. intézetbe kerülését megelőzően autókereskedéssel foglalkozott, több vállalkozást is működtetett. Letartóztatásakor a S. Autóháznál eseti megbízás alapján autókkal kereskedett, melyből havi pár százezer forintos jövedelemre tett szert. Vagyontalan, ingatlan tulajdonnal nem rendelkezik.

F. J. IX.r. vádlott felesége vállalkozásba kezdett, melyből havi 200.000,- Ft jövedelme származik.

K. F. XII.r. vádlott nagykorú, de nappali tagozaton tanulmányokat folytató gyermeke tartásáról gondoskodik.

A megállapított tényállás jórészt mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági okoktól, azonban kis mértékben hiányos, esetenként irattellenes. A II.r. vádlott bűncselekményekben játszott, a tényállás bevezető részében (35.o utolsó bekezdés, 36. oldal 2. bekezdés) az indokolással összhangban megállapított az I.r. vádlottal egyező szerepének rögzítése ellenére - az egyes tényállási pontoknál H. A. II.r. vádlott cselekvőségére utalást nem tartalmaz, a tényállás 1. és 2. pontja tekintetében T. Á. I.r. vádlott az elsőfokú bíróság által is elfogadott vallomásaival ellentétesen rögzíti, hogy a gépkocsi értékesítése révén szerzett haszonból V. A. X.r. vádlott mindösszesen 300.000 - 300.000,- Ft összegben részesült, az ítéleti tényállás 8. pontját illetően a nyomozati iratok 2185. oldalán található egyedi forgalomba helyezési engedélyt figyelmen kívül hagyva állapította meg, hogy a gépkocsi műszaki vizsgáztatására és valótlán tartalmú közokirat kiállítására nem került sor, K. Sz. IV.r. és B. I. V.r. vádlott e körben

egybehangzó vallomásai ellenére (miszerint T. G. nevét K. Sz. IV.r. vádlott írta alá a meghatalmazáson) rögzítette, hogy a kérdéses névalírást B. I. V.r. vádlottól származik, a tényállás 9. pontja tekintetében nyilvánvaló elírás folytán tévesen rögzítette a hamis olasz forgalmi engedély számát, a tényállás 10-11-12. pontja esetében nem rögzíti a műszaki vizsga alapján kiállított valótlan tartalmú egyedi forgalomba helyezési engedélyek adatait illetve kiállításuk tényét, a tényállás 13. pontjában nyilvánvaló elírás folytán tévesen rögzítette a Mercedes típusú gépkocsi alvázszámát. Ezért az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b) pontjának II. fordulatában, a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontjában írt okokból megalapozatlan. Miután azonban e hibák és hiányosságok az iratok tartalma alapján maradéktalanul kiküszöbölhetők, a megalapozatlanság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban is orvosolható volt az alábbiak szerint:

Az elsőfokú ítélet 36. oldalának második bekezdését követően a tényállást a 35.o utolsó bekezdésében és a 36. oldal 2. bekezdésében helyesen megállapított T. Á. I.r. vádlott elsőfokú bírósági tárgyaláson tett és a törvényszék által is elfogadott vallomásán alapuló tényekkel összhangban kiegészíti azzal, hogy:

„T. Á. I.r. vádlott és H. A. II.r. vádlott minden vád tárgyává tett esetben egyaránt tudomással bírtak a gépkocsik eredetéről, és együttesen intézkedtek L. I. III.r. vádlott, valamint K. Sz. IV.r. vádlott irányába azok egyedi azonosító jeleinek meghamisítása, illetve a származásukat igazoló, a forgalomba helyezésükhöz szükséges hamis okiratok beszerzése érdekében.”

A másodfokú bíróság minden ezzel ellentétes megfogalmazást az egyes tényállási pontok esetében pontosít, így az ítélet 39. oldal második bekezdésében, 41. oldal 7. bekezdésében, 43. oldal 7.bekezdésében, 47. oldal 3. bekezdésében, a 49. oldal 2. bekezdésében, az 53. oldal 2. bekezdésében, az 54. oldal 1. bekezdésében K. Sz. IV.r. vádlott, illetve a 39. oldal 4. bekezdésében, 41. oldal 8. bekezdésében, a 45. oldal 6. bekezdésében, a 47. oldal 4. bekezdésében, a 49. oldal 3. bekezdésében, az 53. oldal 2. bekezdésében L. I. IV.r. vádlott megbízóinak körében T. Á. I.r. vádlott mellett H. A. II.r. vádlottra is utal, míg a 46. oldal első bekezdését azzal egészíti ki, hogy a hamis okiratok beszerzésére T. Á. I.r. és H. A. II.r. vádlottak megbízása alapján került sor.

Az ítélet 44. oldal 3. bekezdésének első mondatát követően a tényállást azzal egészíti ki, hogy B. I. V.r. vádlott a műszaki vizsgálathoz a rendelkezésére bocsátott hamis okiratokat, köztük az A 2959691 sorszámú hamis osztrák forgalmi engedélyt használta fel.

Az 1. tényállási pont tekintetében az ítélet 40. oldal 4. bekezdés negyedik és ötödik mondatát - miszerint: „A gépkocsi vételárából V. A. X.r. vádlott 300.000,- forintban részesült. A fennmaradó pénzt átadta T. Á. I.r. vádlottnak, aki elszámolt vádlott társaival és a kiadások leszámításán túl fennmaradó összeget az előzetes megállapodásnak megfelelően elosztották M. R., H. A. és T. Á. között,” , továbbá a 2. tényállási pont tekintetében a 43. oldal 3. bekezdésének első mondatát - miszerint: „A vételárat F. J.-tól V. A. vette át, amiből 300.000,- Ft-ot, a saját részesedését megtartotta, míg a többit átadta T. Á. részére.” - mint az e körben T. Á. I.r. vádlott elsőfokú bíróság által is elfogadott vallomásaival ellentétes és V. A. X.r. vádlott törvényszék által alappal elvetett vallomásán alapuló (ítélet 98-100.o) ekként iratellenes megállapításokat kirekeszti. Egyben T. Á. I.r. vádlott vallomása (366.sz. Jkv. 35-40. o) alapján a tényállást az 1. tényállási pont tekintetében az ítélet 40. oldal 4. bekezdés 3. mondatát, míg a 2. tényállási pont tekintetében ugyanezen okokból a 43. oldal 2. bekezdését követően azzal egészíti ki, hogy:

„A vételárat V. A. X.r. vádlott vette át, aki a pontosan meg nem állapítható, de esetenként több millió forint összegű részesedésének levonását követően fennmaradó összeget, kb. 5,5 millió forintot T. Á. I.r. vádlottnak adta át. Az I.r. vádlott elszámolt vádlott társaival. A kiadások leszámítását követően fennmaradó összeget M. R. VI.r. vádlottal megfizették, a fele részen pedig T. Á. I.r. és H. A. II.r. vádlottak egyenlő arányban osztottak.”

Az ítéleti tényállás 8. pontja tekintetében az ítélet 52. oldal 5. bekezdését követően a nyomozási iratok 2185. oldalán található egyedi forgalomba helyezési engedély adatai alapján azzal egészíti ki, hogy:

„A B. I. V.r. vádlott által benyújtott hamis okiratok, továbbá a gépjármű műszaki vizsgálata alapján a Nemzeti Közlekedési Hatóság a 2010. április 01. napján kelt 27-10/0008823/08 számú határozatában a gépkocsira vonatkozóan egyedi forgalomba helyezési engedélyt adott ki, annak ellenére, hogy annak jogszabályi feltételei nem álltak fenn, a gépkocsi eredete nem volt igazolt, a vizsgán nem az engedélyben szereplő azonosítókkal rendelkező gépkocsi vett részt.”

Ezzel összefüggésben az 52. oldal 6. bekezdésének első mondatából az ezzel ellentétes azon megállapítást, miszerint „A járművet a vádlottaknak nem sikerült levizsgáztatnia” kirekeszti.

Ugyanezen tényállási pont kapcsán az ítélet 52. oldal 3. bekezdésének utolsó mondatát K. Sz. IV.r. vádlott vallomása (nyom.ir. 7551.o) és B. I. V.r. vádlott ezzel egyező vallomása (nyom.ir. 7669.o) alapján akként helyesbíti, hogy:

„Ennek biztosításához a hamis meghatalmazást K. Sz. IV.r. vádlott írta alá.”

A tényállás 9. pontja tekintetében az ítélet 53. oldal 3. bekezdésében rögzített hamis forgalmi engedély száma helyesen: BE 0.

A tényállás 10. pontja tekintetében az 54. oldal 7. bekezdését a Nemzeti Közlekedési Hatóság által kiállított egyedi forgalomba helyezési engedély adatai alapján kiegészíti és akként rögzíti, hogy:

„A B. I. V.r. vádlott által benyújtott hamis okiratok, továbbá a gépjármű műszaki vizsgálata alapján a Nemzeti Közlekedési Hatóság a 2010. február 17. napján kelt 27-10/0003721/09 számú határozatában a gépkocsira vonatkozóan egyedi forgalomba helyezési engedélyt adott ki, annak ellenére, hogy annak jogszabályi feltételei nem álltak fenn, a gépkocsi eredete nem volt igazolt, a vizsgán valójában nem az engedélyben szereplő azonosítókkal rendelkező gépkocsi vett részt.”

A tényállás 11. pontja tekintetében az 56. oldal 5. bekezdését a Nemzeti Közlekedési Hatóság által kiállított egyedi forgalomba helyezési engedély adatai alapján kiegészíti és akként rögzíti, hogy:

„A B. I. V.r. vádlott által benyújtott hamis okiratok, továbbá a gépjármű műszaki vizsgálata alapján a Nemzeti Közlekedési Hatóság a 2010. március 31. napján kelt 27-10/0008295/16 számú határozatában a gépkocsira vonatkozóan egyedi forgalomba helyezési engedélyt adott ki, annak ellenére, hogy annak jogszabályi feltételei nem álltak fenn, a gépkocsi eredete nem volt igazolt, a vizsgán valójában nem az engedélyben szereplő azonosítókkal rendelkező gépkocsi vett részt.”

A tényállás 12. pontja tekintetében az 58. oldal 3. bekezdésének első mondatát a Nemzeti Közlekedési Hatóság által kiállított egyedi forgalomba helyezési engedély adatai alapján kiegészíti és akként rögzíti, hogy:

„A B. I. V.r. vádlott által benyújtott hamis okiratok, továbbá a gépjármű műszaki vizsgálata alapján a Nemzeti Közlekedési Hatóság a 2009. szeptember 29. napján kelt 27-09/0008268/08 számú határozatában a gépkocsira vonatkozóan egyedi forgalomba helyezési engedélyt adott ki, annak ellenére, hogy annak jogszabályi feltételei nem álltak fenn, a gépkocsi eredete nem volt igazolt, a vizsgán valójában nem az engedélyben szereplő azonosítókkal rendelkező gépkocsi vett részt.”

A tényállás 13. pontja tekintetében az ítélet 59. oldal 2. bekezdésében rögzített alvázszám helyesen: W.2.

Az ekként helyesbített tényállás már hiánytalan, hibamentes, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is. Itt szükséges utalni arra, hogy a fellebbviteli főügyészségnek a tényállás kiegészítésére tett azon indítványát, miszerint a másodfokú bíróság az ítélet 35. oldalának 2. bekezdésében rögzítse, hogy az I-VI.r. vádlottak a bűncselekményeket a Btk. 459.§ (1) bekezdés 1. pontjában rögzített bünszervezet keretében követték el, a másodfokú bíróság - mint jogi indokolás körébe tartozó körülményke tényállásban történő rögzítésére irányuló indítványt - nem osztotta. A nyomozási iratok 7475-7477. oldalán található rendőri jelentéssel ellentétben álló, ekként alaptalan a IV.r. vádlott védőjének azok kifogása is, hogy a törvényszék iratellenesen utalt arra, hogy IV.r. vádlott elfogásakor a helyszínről menekülést kísérelt meg.

A törvényszék eleget tett indokolási kötelezettségének is. Ítéletének 64-90. oldalán részletesen bemutatta a vádlottak védekezését, az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásaikat. A védői érveléssel szemben ítélete 91-117. oldalán az egyes bizonyítékokat tényállási pontonként is összegyűjtve, alapos és érdemben logikus érveléssel adott számot arról, hogy mely bizonyítékot és miért fogadott el, másokat mely okokból vetett el. Külön kitért az I.r. vádlott önmagát is terhelő beismerő vallomásának elfogadásához és ezzel összefüggésben a II.r., IV.r., V.r., VI.r. és X.r. vádlottak tagadásának elvetéséhez vezető körülményekre is. Tényből tényre vont következtetési helytállóak, azokkal a másodfokú bíróság is egyetértett. A másodfokú eljárásban előadott védelmi kifogásokkal szemben az iratok alapján megállapítható, hogy társai szerepét illetően az I.r. vádlott az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásaiban a lényeges körülmények tekintetében következetes előadásokat tett. Az egyes részletkérdésekben történt módosítások, helyesbítések a vádlottak közti együttműködés tartamára, a gépkocsik számára, a tevékenység vállalkozásszerű jellegére és az időmúlásra vezethetők vissza, a terhelti szerepeket érdemben nem érintik, az I.r. vádlott szavahihetőségének megkérdőjelezésére nem alkalmasak. A haragos viszonyból fakadóan vagy a felelősségre vonás alól történő mentesülés érdekében tett valótlan, a nyomozó hatóság szándékainak megfelelő vallomás tételének lehetősége alappal vethető el az okból, hogy a beszámítási képességében nem korlátozott T. Á. a vádemelést követően, szabadlábon, a vádiratban terhére rótt valamennyi cselekmény ismeretében, a 2015. október 26., 29. és november 02. napján tartott tárgyaláson tett vallomásaiban a cselekménysorozat addig nem ismert részleteit is feltárta. Ennek során társai bűncselekményekben játszott szerepén túl, korábbi önmagára terhelő előadását megerősítette, sőt részvételét az addig terhére nem rótt bűncselekményekben is feltárva számolt be a szervezett elkövetésére utaló körülményekről. Vallomása végeredményben a vád vele szemben is történő kiterjesztését, saját cselekménye súlyosabb büntetőjogi megítélését eredményezte, mely következményekkel vallomástételekor a megelőző törvényes figyelmeztetésének megtörténte okán nyilvánvalóan számolnia kellett.

Minden alapot nélkülöz az a védői érvelés is, miszerint az I.r. vádlott előadását további bizonyíték nem támasztja alá. Ezeket az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen elemezte. Ennek kapcsán elegendő a különféle gépkocsik forgalomba helyezéséhez szükséges hamis okiratok közötti azonosságokra, a számlákon, szerződéseken feltüntetett cégek és a hamis külföldi forgalmi engedélyekben tapasztalható helyesírási hibák körében, illetve a hamis okiratok kivitelezésében mutatkozó, a közös eredetet egyértelműen igazoló egyezésekre, a műszaki vizsgáztatás során eljáró B. I. V.r. vádlott okiratok alapján is túlnyomórészt igazolható közreműködésére, a gépkocsik típus azonosságára (BMW X5-X6), a magyarországi forgalomba helyezés azonos módszerére vagy a vádlott-társak egymással és a gépkocsikkal fennálló, esetenként maguk által is elismert kapcsolatára utalni. Ezeken túl az I.r. vádlott vallomásának hitelességét, egyben K. Sz. IV.r. vádlottnak és B. I. V.r. vádlottnak a bűncselekményekben játszott, az I.r. vádlott előadásával egyező szerepét egyértelműen igazolja a T. Á.-sal semmilyen kapcsolatban nem lévő J. I. VIII.r. vádlott vallomása, aki a hamis okiratok forrásaként - az I.r. vádlottól függetlenül - ugyancsak K. Sz. IV.r. vádlottat, a műszaki vizsgát intéző személyként szintén B. I. V.r. vádlottat jelölte meg, miközben az I.r. vádlottal azonosan határozta meg a műszaki vizsgáért B. I. V.r. vádlottnak fizetett összeget is, mely összegnek megfelelő pénz - a már befizetett vizsgadíjra is figyelemmel - az V.r. vádlottnál elfogásakor megtalálásra is került. Figyelmet érdemlő körülmény a VI.r. vádlott és V. A. X.r. vádlottal fennálló ismeretségének ténye, továbbá az is, hogy a VI.r. vádlott által felesége használatába adott gépkocsi ugyancsak egy bűncselekményből származó, utólag meghamisított egyedi azonosítójú BMW X6 típusú gépkocsi volt. Ilyen körülmények között a védelemnek az I.r. vádlott vallomásának elvetését célzó indítványai nem alaposak. Az I.r. vádlott szavahihetőségének megkérdőjelezése kapcsán hivatkozottak, így T. Á. és P. M. szakításának időpontja, az I.r. és a VI.r. vádlott esetleges 2008. decemberi konfliktusa, a IV.r. vádlott nyelvismeretére vonatkozó adatok hiánya, az I.r. vádlott előlétele, vagy más ügyben igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény miatt történt elítélése, a B. I. V.r. vádlott által legálisan vizsgáztatott gépkocsik száma, a banki visszavett gépkocsik értékesítési gyakorlata, a V. A. X.r. vádlott és az I.r. vádlott közti kölcsönadás lehetősége, vagy az, hogy T. Á. I.r. vádlott tisztában volt-e a X.r. vádlott munkahelyével, Cs. S.-ral való kapcsolatával, illetve, hogy egyes vádlottak a gépkocsikhoz okirati bizonyítékkal nem köthetők - amellet, hogy az ezzel kapcsolatos kifogásokat a törvényszék érdemben is megvizsgálva megalapozottan vetette el - gyakorlatilag közömbösek. T. Á. I. r. vádlott fentiek szerint igazolt előadásának cáfolatára közvetlenül helytállóságuk esetén sem lennének alkalmasak. Hasonlóképpen nem vezetett megalapozatlansághoz, téves ténybeli következtetésekhez egyes részleteknek az időmúlásból, illetve a cselekmények jellegéből fakadó tisztázhatatlansága, így a gépkocsik megszerzésének pontos időpontjaira, a VI.r. vádlott által e célból rendelkezésre bocsátott összegekre, azok rendelkezésre bocsátásnak módjára, az egyes szereplők pontos részesedésére vonatkozó adatok hiánya sem. A törvényszék ítélete 106-107. oldalán kifejtettek szerint - T. Á. I.r. vádlott VI.r. vádlottat közvetlenül terhelő nyilatkozata hiányában is - okszerűen következtetett M. R. VI.r. vádlott cselekvőségére és tudattartalmára a 7. tényállási pontban írt tényállás tekintetében is. A gépkocsi lopott volta, egyedi azonosító jeleinek megváltoztatása, Szlovákiában történt forgalomba helyezése, továbbá az, hogy azt VI.r. vádlott szerezte meg, majd adta felesége használatába a védelem által sem volt vitatott. A gépkocsi azonosítóinak megváltoztatásából okszerű következtetés vonható arra is, hogy a forgalomba helyezésre hamis okiratok alapján került sor. A VI.r. vádlott erről való tudomását és a forgalomba helyezésben játszott szerepét pedig K. Gy. tanú vallomása és a forgalomba helyezés érdekében felhasznált, ugyancsak a tanú vallomásából következően a VI.r. vádlott által is tudottan valótlán keltezésű adás-vételi szerződés, továbbá a forgalomba helyezéshez a VI.r. vádlottnak felajánlott segítség egyébként indokolatlan elhárításának ténye igazolja. Az V.r. vádlott védőjének álláspontjával szemben nem találta a másodfokú bíróság a józan ész szabályaival ellentétben állónak azt sem, hogy az I.r. vádlott

előadása szerint az V.r. vádlottnak, mint egyszerű műszaki vizsga lebonyolítónak juttatott összeg, az egyértelműen hamis közokiratot közvetlenül kiállító eredetvizsgát végző személyeknek juttatott összeget jóval meghaladta. E körülmény éppen arra utal, hogy az V.r. vádlott a pénzt nem csupán saját közreműködéséért, hanem az eljáró hivatalos személyek megvesztegetése céljából kérte.

A tényállás 1-2-3. pontjaiban rögzített cselekmény kapcsán az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásának 100-104. oldalain kifejtettek szerint ugyancsak helytállóan, a logika szabályainak megfelelően következtetett arra, hogy F. J. IX.r. vádlott a gépkocsikat azok vagyon elleni bűncselekményéből származásáról tudva, haszonszerzési célból szerezte meg. A szerzési ár feltűnően alacsony voltát vitató érveléssel kapcsolatban szükséges utalni arra, hogy a gépkocsik piaci értékét leginkább az az érték tükrözi, melyen azok a jóhiszemű szerzők irányába a vádlott által a szerzést követően röviddel értékesítésre kerültek. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a IX.r. vádlott a tényállás 1. pontjában írt gépkocsit 9.000.000,- forintos áron szerezte és 12.500.000,- forintért értékesítette, a 2. pontban írt autót 8.900.000,- forintért vásárolta és ugyancsak 12 millió forintért értékesítette, míg a 3. pont alatti - egyébként 14.000.000,- Ft értékű gépkocsit - 10.000.000,- forintért kívánta megvásárolni (de azért mindösszesen 6.000.000,- forintot fizetett) majd azt 16.700.000,- Ft-ért hirdette meg, a haszonszerzési célzatra, de F. J. rosszhiszeműségére is alapos következtetés vonható, amit a gépkocsik hiányosságai és az a körülmény, hogy a 3. tényállási pontban írt gépkocsit már 2. pontban írt gépkocsi lefoglalásáról történt tudomásszerzése ellenére kínálta eladásra, kétséget kizáróan is alátámaszt. A védői állásponttal szemben e következtetés logikai helyességét nem kérdőjelezi meg az sem, hogy a IX.r. vádlott a tényállás 2. pontjában írt gépkocsi megvásárlásakor annak „eredetiségét” márkaszerviz megkeresésével ellenőrizte, rendőr ismerőst is vitt magával, majd a gépkocsit márkaszervizben javíttatta. Az „ikresítés” megfelelő végrehajtása és valótlán tartalmú, de eredeti kísérőokmányok rendelkezésre állása mellett a felelősségre vonás veszélye csekély. A már ismertetett körülmények mellett ezen előzetes „ellenőrzés” nem a gépkocsi eredetéről való meggyőződést, hanem a legalizálás megfelelő voltának ellenőrzését, a felelősségre vonás kockázatának felmérését szolgálta, különösen, hogy ilyen ellenőrzésre csak az egyik gépkocsi esetében került sor. A banki visszavett autók megvásárlásának lehetőségével kapcsolatban pedig nincs magyarázat arra, hogy e jelentős könnyen realizálható hasznót a X.r. vádlott és társai miért engedték volna át a IX.r. vádlottnak.

A Fővárosi Ítélet tábla nem tartotta alaposnak T. M. XI.r. vádlott védőjének az ítéleti tényállás 10-12. pontjaival kapcsolatos, érdemben ugyancsak a törvényszék ténybeli következtetéseinek helyességét kifogásoló indokait sem. Az ezzel kapcsolatos, az ítélet 110-113. oldalain kifejtett alapos elsőbírői érveléssel kapcsolatban kiemelő, hogy a XI.r. vádlott mindhárom gépkocsi esetén rendelkezett a gépkocsik legalizálása során felhasznált, az ügyintézéséhez, a gépkocsikkal történő további rendelkezéshez szükséges okmányokkal, azokat a lakásában a gyermekágyban tartotta. Mindez pusztán szívdességi tárolás esetén szükségtelen, a gépkocsik értékesítésének lehetősége miatt - tárolási megbízás esetén - a józan ésszel is ellentétben álló. A 11. tényállási pontban írt gépkocsival kapcsolatban megtalálásra került a XI.r. vádlott nevére szóló adás-vételi szerződés is, mely kapcsán kézeredetét két írásszakértői vélemény is kategorikusan megállapította. Rosszhiszeműségét egyértelműen igazolja, hogy a gépkocsikat - noha az első között kellett tudomást szerezzen az I.r. vádlott letartóztatásáról - azt követően is zavartalanul tárolta, sőt az egyik gépkocsit műszaki vizsgára is állította, mely aktív közreműködése nélkül ugyancsak nem történhetett volna meg. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a nevére szóló adás-vételi szerződés keletkezése a II.r. vádlott letartóztatása utáni időszakra esik, így annak II.r. által történt készítése kizárható, XI.r. vádlott rosszhiszemű szerzése igazolható. A gépkocsik megszerzésének tényéből, eredetéből továbbá a gépkocsik számából - védekezésének cáfolata

mellett - a kereskedelmi azaz a haszonszerzési célzatra, a beszerzési ár ismeretlen összege ellenére - a védői érveléssel szemben - ugyancsak alapos következtetés volt vonható.

Az elsőfokú bíróság a 8., 13., 14. és 15. tényállási pontok esetében is okszerűen következtetett J. I. VIII.r., Gy. Gy. VII.r. továbbá M. A. XIII.r. vádlottak valós ügyleti szándékának hiányára, azzal összefüggésben a velük szerződő jóhiszemű másik fél megtévesztésére, csakúgy, mint az érintett vádlottak jogtalan haszonszerzési célzatára. Ezt Gy. Gy. VII.r. vádlott maga is elismerte, J. I. VIII.r. vádlottnál a bérbe vett gépkocsik egyedi azonosító jeleinek megváltoztatása, majd más azonosítókkal történő forgalomba helyezésének vádlott által sem vitatott megkezdése, míg M. A. XIII.r. vádlott esetében az önrész megfizetésének és a B. S. 2000 Kft. gazdasági tevékenységének hiánya kétséget kizáróan igazol. J. I. VIII.r. vádlott védekezése kapcsán utal a másodfokú bíróság arra, hogy a bűncselekmény a gépkocsi csalárd szándékkal történő átvételekor befejezett, függetlenül attól, hogy az azzal tervezett további bűncselekmények csupán előkészületi szakban rekedtek.

A törvényszék ítélete 116-117. oldalán kifogástalanul teljesítette bizonyíték értékelő tevékenységét a tényállás 18. pontjában írtak esetében is. Tevékenységét a védelem is csak a felderítetlenség körében támadta, mellyel kapcsolatos álláspontját az ítéletábra már kifejtette.

Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék által megállapított és a másodfokú bíróság által helyesbített tényállás megalapozott, a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Az indokolási kötelezettség érdemi felülbírálatot akadályozó mértékű megsértésére alapított, hatályon kívül helyezést célzó védelmi érvelések helyt azért sem foghattak, mert a következetes bírói gyakorlat szerint ez csak akkor állapítható meg, ha a megtámadott határozat indokolása tény- vagy jogkérdések tekintetében oly mértékben hiányos, ellentmondásos, vagy a rendelkező résszel ellentétes, hogy emiatt nem állapítható meg, hogy a bíróság a döntését mire alapította. (1/2007. BK vélemény C.) pont, a Kúria 2387/2011. és 2210/2010. számú büntető elvi határozata, BH.2010.117., BH.2010.4. és BH.2012.60.) Ez a jelen ügyben fel sem merül. A tényállás megalapozottsága mellett a bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadó, a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal szemben a terhelti védekezés elfogadását, következésképpen a vádlottak felmentését célzó védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A Fővárosi Törvényszék az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és az ítéletében írtak szerint helyesen foglalt állást az egyes vádlottak vonatkozásában alkalmazandó büntető törvény tekintetében is. J. I. VIII.r. vádlott kapcsán azonban utalni kell arra is, hogy esetében az elbíráláskori büntető törvény (a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, a továbbiakban Btk.) 81.§ (4) bekezdése különös visszaesőkre vonatkozó, a Btk. 89.§ (1) bekezdésében rögzített, valamint a halmazati büntetésre vonatkozó a Btk. 81.§ (2)-(3) bekezdésében írt rendelkezések együttes alkalmazását írja elő - tehát a különös visszaesés folytán felemelt büntetési tétel tovább emelkedik a felével a halmazati büntetés okán - mely az elkövetéskor irányadó a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény rendelkezéseivel szemben önmagában is a cselekmény lényegesen súlyosabb megítélését eredményezné.(BH.2001.207.)

A Btk. 298.§-ában szabályozott befolyás vásárlása büntette, valamint a Btk. 293.§-ában, illetve az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 253.§-ában szabályozott vesztegetés büntette vonatkozásában felmerült elhatárolási kérdésekkel kapcsolatban rögzítendő, hogy a befolyás vásárlásának büntetettét az Európa Tanács Korruptió Elleni Büntetőjogi Egyezménye 12. Cikkének való megfelelés érdekében 2012. január 01. napjától kezdődő hatállyal a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvénynek az egyes büntető vonatkozású törvények

módosításáról szóló 2011. évi CL. törvénnyel történt módosítása nyilvánította bűncselekménnyé. A bírói gyakorlat ugyanakkor ezt megelőzően és ezt követően is következetes abban, hogy ha az elkövető az előnyt azért adta, hogy a befolyással üzérkedő megvesztegetse az ügyében eljáró hivatalos személyt, hivatali vesztegetés valósul meg tekintet nélkül arra, hogy a befolyással üzérkedőnek ténylegesen szándékában áll-e a hivatalos személy megvesztegetése, vagy az előny adójának irányába csupán valóttanul állítja ezt, vagy kelti ennek látszatát. 2012. január 1. napját megelőzően azonban nem volt egyértelmű rendelkezés arra nézve, hogy mi alapján tartozik büntetőjogi felelősséggel az a személy, aki a befolyással üzérkedő részére kizárólag a befolyása érvényesítéséért ígér vagy ad előnyt, azaz tudatában nem merül fel, hogy az előny a hivatalos személyhez kerül, hanem az üzérkedő kapja azt a hivatalos személy - más tiltott módon, de nem vesztegetés útján való - befolyásolásáért. Az új törvényi tényállás tehát nem egy korábban vesztegetésként büntetendő bűncselekmény enyhébb elbírálásának lehetőségét teremtette meg, hanem a büntetendő cselekmények körét bővítette ki, így az új büntető törvény visszaható hatályú alkalmazásának lehetősége a „nullum crimen sine lege” elvére figyelemmel nem merül fel. Egyebekben a Fővárosi Törvényszék ítélete 124-125. oldalán jogi indokolásában színvonalasan fejtette ki, hogy a gépkocsikhoz tartozó hamis kísérőokmányok silány minőségére, felismerhető hiányosságaira, a gépkocsik lopott voltára, meghamisított egyedi azonosító jeleire, továbbá a B. I. V.r. vádlott által közreműködéséért kért, az egyszerű ügyintézés szokásos 5.000-10.000,- forintos díját és a vizsgadíj összegét együttesen is sokszorosán meghaladó több százezer forintos összegekre figyelemmel - mely összeg az átadott okiratok minőségétől, esetleges hiányosságaitól is függött (nyom.ir. 6967.o 3. bek., 6975.o 2.bek., 22.B.1411/2012/366. jkv. 11.o) - arra utaló kifejezett kijelentés hiányában is aggálytalanul megállapítható, hogy az V.r. vádlott legalábbis a látszatát keltette annak, hogy az általa kért pénzt kötelességük megszegése érdekében a műszaki vizsga során eljáró hivatalos személyeknek juttatja. Így a pénzt neki e célból átadó személyek cselekményének a Btk. 293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetéként, J. I. VIII.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő vesztegetés büntetéként míg - a kapott összegnek az eljáró hivatalos személyekhez történő továbbítására vonatkozó adatok hiányában, a cselekmények rendszeressége mellett - az V.r. vádlott cselekményének a Btk. 299.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja és c) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetéként történt minősítésére törvényesen került sor. A cselekménnyel érintett eljárások számához és a vád kereteihez igazodóan helytállóan került sor a közélet tisztasága elleni cselekmények kapcsán T. Á. I.r. vádlott esetében 9 rendbeli (1-6, és 10-12.tényállási pontok), H. A. II.r. vádlott esetében 3 rendbeli (10-12.tényállás), J. I. VIII.r. vádlott esetében 1 rendbeli (8. tényállási pont), míg B. I. V.r. vádlott esetében 10 rendbeli bűncselekmény megállapítására, az elkövetői alakzatok a hivatkozott jogszabályhelyek szerint ugyancsak törvényesek azzal, hogy a VIII.r. vádlott tettesi cselekvőségének alapját az 1978. évi IV. törvény 20.§ (1) bekezdése teremti meg.

Az ítélet 121-123. oldalán kifejtettek szerint érdemben helytállóan járt el a Fővárosi Törvényszék az utólagos bűnkapcsolatok elhatárolása, az orgazdaság és a tárgyi bűnpártolás büntetéként értékelt cselekmények minősítése során is. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott eseti döntések (BH.1999.438. BH.1990.88), de a BH.1986.220. számon megjelent eseti döntés alapján is kijelenthető, hogy míg a bűnpártoló elsődlegesen az alapcselekmény elkövetőjének érdekében cselekszik, addig az orgazda a cselekmény elkövetésével a saját vagy más - de az alapcselekmény elkövetőjén kívüli - személy részére történő haszonszerzésre törekszik. Ebből következően - figyelemmel az orgazdaság elkövetési magatartásának átfogó jellegére és arra, hogy az orgazdaság alapcselekményei között maga az orgazdaság is szerepel - kijelenthető, hogy tárgyi bűnpártolás orgazdasághoz nem kapcsolódhat, hiszen az orgazda az alapcselekmény elkövetői

körén szükségképpen kívül esik, az elsődlegesen az ő haszna érdekében cselekvő, az orgazdaságból származó haszon biztosításában közreműködő személyek cselekménye kizárólag orgazdaságként értékelhető. Ezt támasztja alá az EBH.2012.B.25. számon közzétett eseti döntés is, mely szerint az orgazdaság társtettese az is, aki nem a saját, hanem valamely tettetársa vagyoni haszonszerzése érdekében működik közre a lopott dolog megszerzésében. Ekként az ítéletben orgazdaságként minősített cselekmények bűnpártolás büntettként történő minősítését szorgalmazó védői érvelések nem foghattak helyt.

Az elsőfokú bíróság alappal mutatott rá arra is, hogy az orgazdaság elkövetési magatartása a megszerzésen túl magában foglalja a dolog elrejtését és az elidegenítésével összefüggésben kifejtett cselekményeket. Elrejtésen ugyanakkor minden a dolog feltalálását megnehezítő, vagy ellehetetlenítő magatartás értendő, így a dolog átalakítása, átfestése, egyedi azonosító jeleinek megváltoztatása, de ide tartozik a dolog eredetét közvetlenül vagy közvetve igazoló (ekként a dolog valós eredetét elfedő) kísérőokmányok, hamis vagy valótlan tartalmú hatósági határozatok beszerzése is azzal, hogy gépkocsik esetében ezen igazolások és okiratok megléte az elidegenítésnek is feltétele. Ezek biztosítása csakúgy, mint a vevő felkutatása elidegenítésben közreműködés. Következésképpen a lopásból származó gépkocsit anyagi haszon végett megszerző személlyel szándékegységben cselekvő, kérésére az azonosító jeleket megváltoztató, a hamis kísérőokmányokat beszerző, vagy a gépkocsik eredetét (is) igazoló hatósági eljárásokban és ekként valótlan tartalmú közokiratok elkészítésében közreműködő személyek cselekvősege tényállásszerű, elrejtésként illetve az elidegenítésben közreműködésként értékelendő, így az orgazdaságot nem bűnsegédként, hanem a Btk. 13.§ (3) bekezdése alapján társtettesként követik el. Hasonló, az orgazdaság átfogó jellegével kapcsolatos értelmezés jelent meg a Kúria már hivatkozott EBH.2012.B.25. számon közzétett eseti döntésében is, mely a megszerzés fogalmi ismérvei körébe tartozónak tekintette a birtokba vétel mellett az ezt lehetővé tevő a feltételek megteremtését, köztük a hamis okiratok biztosítását. Mindezek alapján a VI.r. vádlott védőjének a lopott gépkocsik megszerzését finanszírozó védenca társtettesi minőségének megállapítását vitató és bűnsegédi részességét szorgalmazó érvelése sem foghatott helyt. A másodfokú bíróság ezért K. Sz. IV.r. és B. I. V.r. vádlottak terhére rótt folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettként is társtettesként elkövettként értékelte.

Az egységes akaratelhatározásra és a rövid időközönként történő elkövetésre figyelemmel a T. Á. I.r., H. Á. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., F. J. IX.r., V. Á. X.r. és T. M. XI.r. vádlott terhére rótt orgazdaság büntettként folytatólagos bűncselekményként történt minősítése a 4/2004. Büntető jogegységi határozatban írtaknak megfelelően törvényes. A bűncselekményegység okán alappal került sor az egyes rész-cselekmények tárgyát képező gépkocsik értékének összeadására, és az 50.000.000,- forintot meghaladó, de az 500.000.000,- forintot meg nem haladó elkövetési értékeknek a Btk. 459.§ (6) bekezdés d) pontja alapján különösen nagy értékűként, míg az 5.000.000,- forintot meghaladó, de 50.000.000,- Ft-ot meg nem haladó elkövetési értékeknek a Btk. 459.§ (6) bekezdés c) pontja alapján jelentős értékűként történő figyelembe vételére. Az orgazdaság üzletszerűen elkövettként történt minősítése az I.r., II.r., IV.r., V.r., VI.r., IX.r., X.r., és XI.r. vádlottak esetében a Btk. 459.§ (1) bekezdés 28. pontjában írtakkal összhangban álló azzal, hogy e minősítő körülmény megállapításának az érintettek esetében kivétel nélkül tetten érhető rendszeres haszonszerzésre törekvés mellett a törvényi egység sem akadálya. (Bkv.37., BH.1993.206.)

Az ítélet 125-127. oldalán hivatkozott rendező elvek mentén jórészt helyes az egyes vádlottak által az orgazdasággal összefüggésben megvalósított közbizalom elleni bűncselekmények minősítése is. Alappal hivatkozott azonban az ügyész fellebbezésében arra, hogy a Fővárosi Törvényszék

törvényes vád hiányában, továbbá az elévülés bekövetkeztének figyelmen kívül hagyásával állapította meg a 9. ítéleti tényállási részhez kapcsolódóan T. Á. I.r. vádlott bűnösségét 1 rb., a Btk. 347. § (1) a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetében, illetve K. Sz. IV.r. vádlott bűnösségét 1-1 rendbeli, a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetében, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében és a Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, továbbá az 1-6. ítéleti tényállásokhoz kapcsolódóan H. A. II.r. vádlott bűnösségét 6-6 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő, felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetében, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, valamint a Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében. Az iratok alapján megállapítható, hogy a vádkiterjesztésre, azaz T. Á. I.r. vádlott és K. Sz. IV.r. vádlottak cselekvőségének az egyébként 2012. szeptember 14. napján benyújtott vádirat tényállásának 9. pontjában, míg H. A. II.r. vádlott cselekvőségének a vádirati tényállás 1-6. pontjaiban történő rögzítésére, a tárgyaláson felvett bizonyítás eredményére figyelemmel, 2009. augusztusa és 2010. áprilisa között elkövetett bűncselekmények miatt - 2016. november 09. napján került csak sor. Az ügyészi beadvány a 2016. november 16. napján tartott tárgyaláson került ismertetésre, melynek alkalmával az írásbeli beadványával összhangban az eljáró ügyész kijelentette azt is (melyet fellebbezésében is megerősített), hogy a vádkiterjesztés kizárólag a vádlottak terhére rótt orgazdasággal kapcsolatos, az azzal összefüggésben az érintett vádlottak által megvalósított közbizalom elleni és közélet tisztaságát sértő bűncselekményekkel nevezettek az ügyészség nem vádolta. (22.B.1411/2012/539., jkv. 12-13.o, és az elsőfokú ügyészi fellebbezés írásbeli indokolása másodfokú bírósági iratok 3.sorsz. 2.o) A Be. 2.§ (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A törvényes vádnak a vádlói legitimáción és a cselekmény pontos körülírtságán túl feltétele az adott cselekmény miatt történő büntetőjogi felelősségre vonásra irányuló kifejezett vádlói indítvány is, mely a jelen ügyben az ügyészi fellebbezésben megjelölt bűncselekmények tekintetében, legalábbis a vesztegetések vonatkozásában nyilvánvalóan hiányzik.

Ezt a Fővárosi Törvényszék a közélet tisztasága elleni bűncselekmények tekintetében maga is felismerte, e cselekményeket nem is minősítette, de - ugyancsak helyesen - megszüntető határozat hozatalát is mellőzte. Az orgazdaságon kívül eső cselekmények ugyanis vádlói akarat hiányában az eljárásnak tárgyát nem képezték.

Más a helyzet azonban a közbizalom elleni bűncselekmények tekintetében. Az orgazdaság elkövetési magatartásának a már hivatkozott átfogó jellegére figyelemmel ugyanis a vagyoni elleni bűncselekményből származó dolog elrejtése és elidegenítése érdekében kifejtett tevékenység során megvalósított közbizalom elleni bűncselekmények - így a Btk. 347.§ (1) bekezdés a) illetve b) pontjába ütköző egyedi azonosító jellel visszaélés büntetése, a Btk. 342.§ (1) bekezdés a), b) illetve c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetése - az orgazdasággal valódi alaki halmazatban állnak, azaz az elkövető orgazdaságot megvalósító rész-cselekménye, további bűncselekmény megállapítására is alkalmas lehet. Tekintettel arra, hogy a büntetőjogi felelősség megállapításának alapja a tett, melynek jogi értékelése során a bíróság az ügyészi indítványhoz nincs kötve (Be. 2.§ (3) és (4) bek.), a törvényes vád hiányával kapcsolatban a közélet tisztasága elleni bűncselekmény kapcsán kifejtettek ez esetben nem alkalmazhatók, a bíróságnak e körben az

ügyész minősítéssel kapcsolatos álláspontjától függetlenül a bűnösség kérdésében érdemben is állást kellett foglalnia.

Ezt a Fővárosi Törvényszék megtette amikor 9. ítéleti tényállási részhez kapcsolódóan T. Á. I.r. vádlott bűnösségét 1 rb., a Btk. 347. § (1) a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetében, illetve K. Sz. IV.r. vádlott bűnösségét 1-1 rendbeli, a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetében, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében és a Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, továbbá az 1-6. ítéleti tényállásokhoz kapcsolódóan H. A. II.r. vádlott bűnösségét 6-6 rb., a Btk. 347. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő, felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntetében, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, valamint a Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében megállapította. A büntetőjogi felelősség megállapítására ugyanakkor - amint arra az ügyész fellebbezésében hivatkozott - a büntethetőség elévülésének figyelmen kívül hagyásával, ekként anyagi jogszabályt sértően került sor.

A folytatólágosság törvényi egységébe tartozó részcselekmények büntethetőségének önálló elévülése kizárt, így az elévülés az orgazdaság miatti felelősségre vonásnak a másodfokú bíróság szerint sem volt akadálya. A folytatólágosság törvényi egysége azonban csak az orgazdaság esetében áll fenn, az annak csupán egyes részcselekményeivel alaki halmazatban álló további bűncselekmények miatti büntethetőség elévülése önálló, a folytatólágos bűncselekmény elévülésétől függetlenül bekövetkezik, melyre a jelen esetben sor is került. Ezen a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából egyénként jelentőséggel nem bíró cselekmények tekintetében tehát az érintett vádlottak bűnössége megállapításának mellőzése indokolt, azonban a cselekmény alaki halmazati jellegére ez a vádlottak terhére értékelt cselekmények körében érdemi változást nem eredményezett, tettazonosság folytán a bűnösség alapját képező tények változatlanok, a változás kizárólag ugyanazon cselekmény minősítését érinti, így külön megszüntető rendelkezés meghozatala az ügyészi indítványtól eltérően nem volt indokolt. Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla T. Á. I.r. vádlott bűnösségének megállapítását a tényállás 9. pontja tekintetében 1 rendbeli felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (Btk. 347.§ (1) bek. a) pont és (2) bek.), valamint 1 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. a) pont), H. A. II.r. vádlott bűnösségének megállapítását a tényállás 1-6. pontja tekintetében 6 rendbeli felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (Btk. 347.§ (1) bek. a) pont és (2) bek.), 6 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. a) pont), valamint 6 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. c) pont), míg K. Sz. IV.r. vádlott bűnösségének megállapítását a tényállás 9. pontja tekintetében 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (Btk. 347.§ (1) bek. a) pont és (2) bek.), 1 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. a) pont), valamint 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bek. c) pont) mellőzte.

Alappal hivatkozott ugyanakkor az ügyész arra, hogy T. Á. I.r. vádlott a 15. tényállási pontban írt azon cselekményével, miszerint a felhívására a III.r. vádlott a Mercedes gépkocsi tulajdonjogának igazolására a H. Pénzügyi Zrt-nek bemutatta a T.-G. Kft. és közte létrejött valótlan tartalmú adásvételi szerződést, mint felbujtó megvalósította a hamis magánokirat felhasználása vétségének

törvényi tényállási elemeit is, ezért az ítélet tábla T. Á. I.r. vádlott e tényállási pontban rögzített cselekményét felbujtóként elkövetett a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntette és felbujtóként elkövetett a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntette mellett, felbujtóként elkövetett a Btk. 345.§-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségének is minősítette. E korrekció azonban - figyelemmel arra, hogy a jogtalan hasznoszerzés végett történő megtevesztés a hamis magánokirat felhasználásával valósult meg - ugyancsak minősítési kérdés, a csalásban való büntetőjogi felelősség első fokon történt megállapítása mellett bűnösség alapját képező tények körében változást ugyancsak nem eredményezett, így a további rendes jogorvoslat lehetőségét az EBD.2012.B.15. számú, illetve a BH.2014.44. számú eseti döntésekben írtak szerint nem nyitotta meg.

A Fővárosi Ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a törvényszék a 8. tényállási részben helyesen rögzítettek ellenére törvénysértően vont következtetést K. Sz. IV.r. vádlott bűnösségére a bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében. Tény, hogy az irányadó tényállás szerint a IV.r. vádlott a gépkocsi legalizálásának folyamatába ez esetben csak a gépkocsi egyedi azonosító jeleinek megváltoztatását követően kapcsolódott be, így a Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző bűncselekményt - annak befejezett voltára figyelemmel - bűnsegédként nem követhette el. Azonban a tényállás rögzíti azt is, hogy a IV.r. vádlott annak ellenére, hogy tisztában volt azzal, hogy a gépkocsi egyedi azonosító jelei jogosulatlanul megváltoztatásra kerültek (ő szerezte be az annak megfelelő hamis okiratokat is) segítséget nyújtott ahhoz, hogy J. I. VIII.r. vádlott a meghamisított egyedi azonosító jelű gépkocsit levizsgáztassa, mely magatartás, mint joghatás kiváltására irányuló tevékenységhez - a meghamisított egyedi azonosító jelű gépkocsi forgalomba helyezésre alkalmas voltának hatósági megállapítását célzó felhasználásához - történő segítségnyújtás, bűnsegédként elkövetett a Btk. 347.§ (1) bekezdés b) pontjának II. fordulatába ütköző egyedi azonosító jellel visszaélés büntetéként értékelendő, függetlenül attól, hogy a bűnsegédi magatartáshoz kapcsolódó tettesi cselekvőség - az egyedi azonosító jel meghamisításával látszólagos anyagi halmazata (büntetlen utócselekmény) okán - önálló büntetőjogi értékelést nem kíván. Ennek megfelelően a IV.r. vádlott e bűncselekményének minősítését az ítélet tábla helyesbítette.

Ugyanezen érvek mentén nem foghatott helyt a M. R. VI.r. vádlottnak a tényállás 7. pontjában rögzített egyedi azonosító jellel visszaélés büntette alól történő felmentését célzó ügyészi és védői indítvány sem. A VII.r. vádlott által tanúsított magatartás - az általa is tudottan hamis egyedi azonosító jellel ellátott gépkocsi Szlovákiában történő forgalomba helyeztetése, majd a gépkocsinak felesége használatába adása - felhasználás, mely a Btk. 347.§ (1) bekezdés b) pontjának II. fordulatába ütköző elkövetési magatartás, mely miatt az elkövető büntetőjogi felelőssége akkor állapítandó meg, ha az ezt szükségszerűen megelőző, a Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pontjában rögzített bűncselekmény elkövetésében nem vett részt.

Tekintettel arra, hogy a IV.r. vádlott által rendelkezésre bocsátott hamis okiratok, és általa a vizsga állomásra vitt gépkocsi, a rendőri intézkedés ellenére sikeres vizsgát tett, melynek alapján a Nemzeti Közlekedési Hatóság a hamis okiratok és meghamisított egyedi azonosító jellel ellátott gépkocsi forgalomba helyezésre való alkalmasságát határozatában valótlannak meg is állapította, a másodfokú bíróság a IV.r. vádlott terhére rótt bűnsegédként elkövetett 1 rendbeli, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette, továbbá a J. I. VIII.r. vádlott terhére rótt felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont) kapcsán az ítélet tábla a kísérletre utalást mellőzte.

B. I. V.r. vádlott esetében a másodfokú bíróság nem osztotta a Fővárosi Törvényszék jogi álláspontját a tekintetben, hogy a terhére rótt 10 rendbeli, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettét bűnsegédként valósította meg. Abban az esetben ugyanis, hogy ha valamely elkövető maga nyújtja be a hatósághoz a különféle hamis vagy valótlan tartalmú okiratokat, melyre tekintettel a hatóság valótlan adatot foglal közokiratba vagy rögzít az általa vezetett közhiteles nyilvántartásba, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettét nem bűnsegédként, hanem tettesként valósítja meg. Ezért e bűncselekmények tekintetében (1-6, 8. és 10-12. tényállási pontok) az ítélet tábla a részességre utalást mellőzte.

Amennyiben azonban a hamis vagy valótlan tartalmú okiratok hatósághoz történő benyújtására egy olyan további személyen keresztül kerül sor, aki az általa felhasznált okiratok ezen tartalmáról tudomással nem bír (a 7. tényállási pont esetében a forgalomba helyezés során eljáró ismeretlen személy, míg a 13-15. tényállási pontokban a lízingcég megbízásából eljáró személyek) az őt e célból megbízó személyek, de megbízóinak megbízói is a bűncselekményért a Btk. 13.§ (2) bekezdése alapján közvetett tettesként felelnek. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla az ügyészi állásponttal egyetértve M. R. VI.r. vádlottnak a tényállás 7. pontjában rögzített 2 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetteként értékelt bűncselekményét - 1 rendbeli bűncselekmény kapcsán a hivatkozott jogszabályhelyet az indoklás 120. oldala utolsó bekezdésével összhangban helyesbítve - 1 rendbeli közvetett tettesként elkövetett, a Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének, valamint 1 rendbeli közvetett tettesként elkövetett, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének, míg Gy. Gy. VII.r. vádlottnak a tényállás 13. és 14. pontjában rögzített 2 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetteként értékelt bűncselekményét, továbbá M. A. XIII.r. vádlottnak a tényállás 15. pontjában rögzített, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetteként értékelt bűncselekményét közvetett tettesként elkövetettnek minősítette.

Az elsőfokú bíróság az 5/2000. számú Büntető Jogegységi Határozatban írtaknak megfelelően mellőzte a valótlan adatok gépjármű-nyilvántartásba történő bejegyzésével illetve közokiratba foglalásával összefüggésben megvalósított a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába, illetve az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettével összefüggésben szükségszerűen elkövetett csekélyebb súlyú eszközcselekmények, azaz a Btk. 345.§-ába illetve az 1978. évi IV. törvény 276.§-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásban megnyilvánuló bűncselekmények esetében a büntetőjogi felelősség megállapítását.

A törvényszék az ítélet rendelkező részében T. Á. I.r. és H. A. II.r. vádlottak terhére rótt többrendbeli felbujtóként elkövetett, a Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette kapcsán nyilvánvaló elírás folytán tévesen jelölte meg a bűncselekmény büntetendő előkészületét szabályozó (2) bekezdést, ezért az erre való utalásokat az ítélet tábla mellőzte.

Észlelte a másodfokú bíróság T. Á. I. r., H. A. II. r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlottak terhén értékelt egyedi azonosító jellel kapcsolatos bűncselekményeket az elsőfokú bíróság az esetükben alkalmazott elbíráláskori büntető törvényben használt megnevezéstől eltérően, az elkövetéskori büntető törvény szerint nevesítette, ezért e bűncselekményeket a Be. 258.§ (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének nevezte meg, s

annak minősített esete kapcsán - a bűnszervezetben történt elkövetés megállapítására és a Btk. 91.§ (3) bekezdésére figyelemmel, a bűnszövetségre utalás mellőzésével - a Btk. 347.§ (2) bekezdés I. fordulatra utalt.

Maradéktalanul osztotta a Fővárosi Ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek az I-II.r., továbbá a IV-V-VI.r. vádlottakat érintően előterjesztett, a Btk. 459.§ (1) bekezdés 1. pontjában írt, a bűncselekményeknek bűnszervezetben történt elkövetésnek megállapítására irányuló indítványát. A Btk. hivatkozott rendelkezése szerint - mely egyébiránt az elkövetéskori büntető törvény szabályozásával egyező - a bűnszervezet három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése. A bűnszervezet fogalmának ezen objektív elemei az irányadó tényállásban írtak szerint maradéktalanul megvalósultak. A védelem által hivatkozott szociológiai sajátosságok, így hierarchikus szervezetet, az áttekinthető alá- és fölérendeltségi viszony az 1978. évi IV. törvény 2001. évi CCXXI. törvénnyel 2002. április 01. napjától történt módosítása óta a bűnszervezet megállapításának nem feltétele, ahogyan nem szükséges az sem, hogy a bűnszervezet tagjai egymást személyesen is ismerjék, elegendő, ha a tudatuk a bűnszervezet normatív ismérveit átfogja. A jelen ügyben irányadó tényállás rögzíti, hogy az I-VI.r. vádlottak az I.r. vádlottnak 2008. nyarán történt szabadulását követően kezdtek rendszeres együttműködésbe annak érdekében, hogy jelentős értékű lopott gépkocsik megszerzése útján, azok egyedi azonosító jeleit megváltoztatva, a gépkocsikat hamis okiratok segítségével, szükség esetén az eljáró hivatalos személyek megvesztegetése révén legalizálják, majd ezt követően a gépkocsik továbbértékesítése révén jelentős anyagi haszonra tegyenek szert. Tevékenységüket 2010. tavaszáig - hosszabb időn keresztül - intenzíven folytatták, a szerepeket felosztották, így a III.r. vádlott gépkocsik beszerzésében, azonosító jeleinek meghamisításban, az I-II. és VI.r. vádlott a megfelelőnek ítélt gépkocsi kiválasztásában, a VI.r. vádlott a tevékenység finanszírozásában esetenként a gépkocsik értékesítésében, a IV.r. vádlott a származást igazoló hamis okmányok és az „ikresítéshez” szükséges járművek adatainak beszerzésében, az V.r. vádlott a gépkocsik forgalomba helyezéséhez szükséges hatósági műszaki vizsga elvégzésében működött közre. Az egyes szereplők közti kapcsolatot az I.r. és a II.r. vádlottak tartották. Az e körben irányadó 4/2005. számú Büntető Jogegységi Határozatban írtak szerint az „összehangolt működés” a tartalmát tekintve nem más, mint a benne cselekvő személyek tevékenységének egymást erősítő hatása. Az összehangoltság meglétének (természetéből adódóan) nem feltétele a bűnszervezetben cselekvők közvetlen kapcsolata, a más cselekvések, illetve a más cselekvők kilétének konkrét ismerete. A végrehajtás körülményeiből - különösen a konkrét magatartás mások megelőző vagy további láncolatos cselekményeit feltételező jellegéből, ezek szükségszerű és ezért előreláthatóan bekövetkező eseményeiből a bűnszervezetben elkövetés felismerésére alapos következtetés vonható. Ehhez képest az elkövető tudatának nem arra kell kiterjednie, hogy egy bűnszervezet a törvényi előfeltételek szerint létrejött, hanem arra, hogy a bűnszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében annak „működéséhez” csatlakozik, illetve annak keretében cselekszik. A gépkocsik megszerzésében együttműködő I-III.r és V.r. vádlottakon túl további személyek szükségszerű részvételét éppen a külföldről származó gépkocsik behozatalával összefüggő, azok magyarországi forgalomba helyezésére irányuló, egymásra épülő hatósági eljárások tényével tevékenységüknél fogva is tisztában lévő IV.r. és V.r. vádlottaknak is fel kellett ismernie. A bűnözés, mint közös cél résztvevőktől független létét igazolja az is, hogy az I.r. és a II.r. vádlottak letartóztatását követően a gépkocsik megkezdett legalizálására irányuló tevékenység zavartalanul folytatódott. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a bűnszervezetben elkövetést T. Á. I.r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlottak esetében az ügyészi indítvánnyal egyezően megállapította és a büntetést velük szemben, mint bűnszervezetben

elkövetőkkel szemben tekintette kiszabottnak. Itt szükséges utalni arra is, hogy a törvényes vád követelményét nem sérti, ha a bíróság bűnösséget kimondó ítélete - a vádbeli jogi értékeléstől eltérően - bünszervezetben elkövetővel szemben szabja ki a büntetést, ha ennek ténybeli alapjai a vádban leírt tények között szerepelnek, de a bíróság a tettazonosság keretei között a bűncselekmény bünszervezetben elkövetésének tényét akkor is megállapíthatja és ennek megfelelően szabhatja ki a büntetést, ha a bünszervezetben elkövetésre vonatkozó adatokat a vád nem rögzíti, azokra csak a bíróság előtti bizonyítási eljárás nyomán derült fény [1998. évi XIX. törvény 2. § (2) bekezdés, 1978. évi IV. törvény 137. § 8. pont, 98. §]. (EBH. 2013.B.10.). E feltételek a jelen ügyben maradéktalanul teljesültek. Erre figyelemmel a fellebbvitel főügyészség ez irányú indítványnak alaptalanságát a vádelv sérelmére hivatkozással támadó védelmi érvelések eredményre nem vezethettek. A bünszervezetben történt elkövetés megállapításának és azzal összefüggésben kötelező anyagi jogi rendelkezés alapján a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége kizárásának a súlyosítási tilalom a Be. 354.§ (4) bekezdésében írtak szerint az egyes vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezés hiányában sem volt akadálya. (BH.2005.130.)

Egyebekben a Fővárosi Törvényszék a vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítése kapcsán az ítélet indokolásában írtak szerint törvényesen határozott. A VIII.r. vádlott védőjének a védenca terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény üzletszerű minősítését kifogásoló érvelése kapcsán szükséges utalni arra, hogy az egyébként többszörösen büntetett előéletű, az előzményi elítélései körében az ítéletben 7.) pont alatt jelzett külföldi ítélet érvények elismerése, és a Bécsi Tartományi Bíróság által ugyancsak orgazdaság büntette miatt kiszabott szabadságvesztés büntetésből 2009. március 02. napján történt szabadulása folytán különös visszaeső vádlott a jelen eljárásban terhére rótt csalás büntetettét 2010. február 26. napján követte el, miközben az ugyanezen időszakban elkövetett hasonló jellegű bűncselekmények miatt (folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntette és 5 rb. egyedi azonosító jel megghamisításának büntette, illetve sikkasztás büntette) miatt a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2016. február 02. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 27.Bf.XI75/2016/18. számú ítéletével 2016. december 16. napján jogerős 26.B.XI.153/2014/46. számú ítéletével, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013.november 29. napján jogerős 21.B.30.356/2013/24. számú ítéletével a büntetőjogi felelősségét ugyancsak megállapította. Ezek alapján az üzletszerűségnek az 1978. évi IV. törvény 137.§ 9. pontjában írt törvényi feltételei - ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekvés - maradéktalanul megvalósultak. M. A. XIII.r. vádlott védőjének ugyanezen alapon nyugvó kifogása kapcsán az ítélet tábla a terhelt előzményi elítélései körében az ítéletben 2). és 3.) pontok alatt iratszerűen feltüntetett ugyanezen időszakban elkövetett vagyon elleni bűncselekményei miatt történt jogerős elítélésekre utal azzal, hogy esetében az üzletszerűség megállapítása a Btk. 459.§ (1) bekezdés 28. pontján alapul.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a Fővárosi Törvényszék jórészt feltárta. Alappal hivatkozott azonban a fellebbviteli főügyészség képviselője arra, hogy az elsőfokú ítéletben írtakon túl M. A. XIII.r. vádlott büntetett előélete, míg T. Á. I.r. vádlott és Gy. Gy. VII.r. vádlottak esetében az, hogy utóbb, a jelen eljárás tárgyát képező cselekményeket megelőző időszakban elkövetett bűncselekmények miatt más eljárásokban is jogerősen elítélésre kerültek, súlyosító körülmény. Az enyhítő körülmények köre ugyanakkor T. Á. I.r. vádlott vonatkozásában kiegészítendő azzal, hogy felesége gyermeket vár, B. I. V.r. vádlott kapcsán, hogy balesete miatt munkaképességének csökkenését eredményező mértékű egészségkárosodást szenved, és azon túl is súlyos, orvosi kezelést igénylő megbetegedésben szenved, Gy. Gy. VII.r. és M. A. XIII.r. vádlottak a bűncselekmények elkövetésében tettesi cselekvőségük ellenére is járulékos, kiegészítő

szerepet töltöttek be, míg K. F. XII.r. vádlottnál azzal, hogy a bűncselekmény következtében kár nem keletkezett. Az I-VI.r. vádlottak esetében a bűnszervezetben történt elkövetés megállapítása okán a szervezett elkövetésre, mint súlyosító körülményre történő hivatkozás mellőzendő. Figyelemmel arra, hogy a IV-V.r. vádlottak az orgazdaság bűncselekményét társtettesként követték el, esetükben jelentősen csökken a részben bűnsegédi elkövetés enyhítő hatása is. A XIII.r. vádlott által enyhítő körülményként hivatkozott kár megtérülése kapcsán utalni kell arra, hogy a gépkocsi Spanyolországban történt megtalálása önmagában a kár megtérülését nem eredményezte.

Kétségtelen tény, hogy az I-VI.r. vádlottak esetében a bűnszervezetben elkövetés megállapítása a Btk. 91.§ (1) bekezdésében írt rendelkezés folytán a bűncselekmény büntetési tétele felső határának kétszeres emelkedésével járt, ami a halmazati büntetés Btk. 81.§ (2)-(4) bekezdésében rögzített szabályai folytán valamennyiük esetében 20 évet meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabását is lehetővé tette volna. Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint a szervezett elkövetés tényét, a törvényszék megfelelő súllyal értékelte, függetlenül attól, hogy a bűnszervezetben elkövetés anyagi jogi következményeit a büntetés mértékének meghatározásától eltekintve nem vonta le, ezért ennek a másodfokú eljárásban történt korrekciója a büntetés súlyosítását nem eredményezhette. Sőt az ítélet tábla álláspontja szerint a bűncselekmények óta bekövetkezett - a terhelteknek fel nem róható extrém, közel 10 éves időmúlás, IV-V-VI. rendű vádlottak azóta is büntetlen előélete, T. Á. I.r. vádlott esetében pedig a feltáró beismerő vallomásának jelentősebb súllyal történt figyelembe vétele, és az, hogy mintegy 8 évig álltak büntetőeljárás hatálya alatt - esetükben a büntetés további enyhítését indokolta. Az ügyészi állásponttal szemben T. Á. I.r. vádlottnak a bűnszervezet tevékenységének feltárását, felszámolását és tagjai felelősségre vonását lehetővé tevő vallomása, a bűnszervezetek elleni hatékony fellépés, mint társadalmi cél elérése okán olyan rendkívüli súllyal figyelembe veendő, a büntetés kiszabása során pregnánsan megjelenítendő körülmény, mely a bűnszervezetben játszott szerepe ellenére is a Btk. 82.§ (1) és a (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő rendelkezések alkalmazását tette szükségessé. A hivatkozott enyhítő rendelkezések alkalmazása K. Sz. IV.r. vádlottnál a bűncselekmények elkövetésében játszott társainál csekélyebb súlyú szerepe és az ítélettel szembeni belső arányosság követelményének érvényesítése miatt ugyancsak nem volt mellőzhető.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát T. Á. I.r. vádlott esetében 3 évre, H. A. II.r. vádlott esetében 7 évre, K. Sz. IV.r. vádlott esetében 4 év 6 hónapra, míg B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlott esetében 6 - 6 évre enyhítette, azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata esetükben a Btk.37.§ (3) bekezdés bb) pontja alapján fegyház, a büntetésből a Btk. 38.§ (4) bekezdés c) pontjában írt kötelező törvényi rendelkezés folytán feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

Az elkövetés körülményei, Gy. Gy. VII.r. vádlott már hivatkozott, a bűncselekmény elkövetésében játszott kisegítő szerepe, kiszolgáltatott élethelyzete és egészségi állapota a büntetés enyhítését esetében is mellőzhetetlenné tette, ezért a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a bíróság a büntetés törvényi minimumához igazodóan 2 évre enyhítette és az őt a bűncselekmény elkövetésére indító körülményekre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül, hosszabb próbaidő alkalmazása mellett elérhető. Erre figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdése alapján 4 évi próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezéseket pedig a végrehajtás esetére rendelte alkalmazni.

Az azóta is büntetlen előéletű, a sikkasztás bűncselekményét nem idegen dolog eltulajdonításával, csupán a tulajdonosi jogosítványok átmenetei korlátozásával, nem gazdagodási célból elkövető K. F. XII.r vádlott esetében, a károkozás hiányára és az időmúlásra is figyelemmel, úgy ítélte meg, hogy cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerinti legkisebb büntetés kiszabása vagy egyéb intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért őt a Btk. 64.§ (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette.

A Btk. 64.§ (2) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla jogellenes cselekménye miatt helytelenítését fejezi ki és felhívja a figyelmét arra, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

Egyebekben az elsőfokú bíróság által J. I. VIII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r., T. M. XI.r. és M. A. XIII.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések és mellékbüntetések a törvényszék által hivatkozott anyagi jogi rendelkezésekkel összhangban állók, törvényesek, inkább enyhék, mint eltúlzottak, további enyhítésükre az ítéltábla alapot nem látott.

K. Sz. IV.r. és B. I. V.r. vádlottakkal szemben törvényesen került sor a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) illetve f) pontja alapján a vagyoneklobzás alkalmazására, annak összegét azonban a másodfokú bíróság - az V.r. vádlott esetében a 8. tényállási pont kapcsán befizetett vizsgadíj összegének figyelembe vételével, míg a IV.r. vádlott esetében arra tekintettel, hogy ugyancsak ezen tényállási pont esetében a hamis okiratok beszerzését 50.000,- forintért vállalta - pontosította, és a vagyoneklobzással érintett pénzüsszeget K. Sz. IV.r. vádlottat érintően 275.000,-, míg B. I. V.r. vádlottat illetően 2.536.810,- forintra pontosította.

A vagyon elleni bűncselekményt folytatólagosan, üzletszerűen elkövető, a bűnszervezetben részt nem vevő, de azzal kapcsolatban álló, megbánást nem tanúsító IX.r., X.r. és XI.r. vádlottakat a másodfokú bíróság a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítésre érdemesnek nem találta.

A Fővárosi Törvényszék további, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával, a polgári jogi igények egyéb törvényes útra utasításával, a bűnjelekkel és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezései a hivatkozott büntető anyagi jogi és eljárási rendelkezéseknek megfeleltek, ugyanakkor I-VI.r. rendű vádlottak esetében a szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozatára figyelemmel az ítéltábla a Btk. 92.§ (3) bekezdés a) pontjának I. fordulata alapján úgy rendelkezett, hogy a T. Á. I.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r. és M. R. VI.r. vádlottak esetében öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek. J. I. VIII.r. vádlott esetében a jelen ügyben kiadatásával összefüggésben külföldi fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 28.§-a alapján ugyancsak beszámította.

Tekintettel arra, hogy a bíróság az ítélet rendelkező részében T. Á. I.r. vádlott, K. Sz. IV.r. Vádlott, B. I. V.r. vádlott, és M. R. VI.r. vádlottak esetében a házi őrizet kezdőnapját és az azt megelőző előzetes fogvatartás utolsó napját, míg H. A. II.r. vádlott esetében az előzetes letartóztatás utolsó napját és a lakhelyelhagyási tilalom kezdő napját ugyanazon naptári napban jelölte meg, azt a másodfokú bíróság az iratok alapján helyesbítette akként, hogy T. Á. I.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapja 2010. június 03. napja, lakhelyelhagyási tilalmának kezdőnapja 2011. február 26. napja, H. A. II.r. vádlott lakhelyelhagyási tilalmának kezdőnapja 2011. február 26. napja, K. Sz. IV.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapja 2011. január 05. napja, B. I. V.r. vádlott házi őrizetének

kezdőnapja 2011. január 05. napja, míg M. R. VI.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapja 2010. október 29. napja, lakhelyelhagyási tilalmának kezdőnapja 2011. március 24. napja.

J. I. VIII.r. vádlott esetében a 2013. február 03. és 04. napján őrizetben töltött idő feltüntetését az iratok alapján ugyancsak mellőzte, házi őrizetének kezdőnapját 2017. február 03. napjában, utolsó napját 2017. március 06. napjában jelölte meg. Külföldi fogvatartásának utolsó napját 2017. április 10. napjában rögzítette.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 2017. év május hó 23. napján kelt 22.B.1411/2012/679. számú ítéletét T. Á. I.r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., Gy. Gy. VII.r., J. I. VIII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r. és K. F. XII.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, az ítélet egyéb rendelkezéseit T. Á. I.r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., Gy. Gy. VII.r., J. I. VIII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r., T. M. XI.r., K. F. XII.r. valamint M. A. XIII.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy K. Sz. IV.r. vádlott esetében a tartózkodási helyének feltüntetését - annak időközben történt megszűnésére figyelemmel - mellőzte, V. A. X.r. vádlott időközben megváltozott személyazonosító igazolványának számát rögzítette, a tárgyalási jegyzőkönyvek alapján az ítélet bevezető részében feltüntetett nyilvános tárgyalást folytatólagosként jelölte meg.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget. A kirendelt védőik díjának viselésére H. A. II.r., J. I. VIII.r. és M. A. XIII.r. vádlottakat a Be. 338.§ (1) bekezdése kötelezte, míg Gy. Gy. VII.r. vádlott vonatkozásában felmerült 67.500,- Ft, és a K. F. XII.r. vádlott vonatkozásában felmerült 87.040,- Ft kirendelt védői díj tekintetében - tekintettel arra, hogy az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések eredményre vezettek - akként rendelkezett, hogy a Be. 381. § (2) bekezdés alapján esetükben azt az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2018. év február hó 28. napján

dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Géza s.k.
előadó bíró

. Bíró Emese s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2017. év május hó 23. napján kelt 22.B.1411/2012/679. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.282/2017/41. számú ítéletével T. Á. I.r., H. A. II.r., K. Sz. IV.r., B. I. V.r., M. R. VI.r., Gy. Gy. VII.r., J. I. VIII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r., T. M. XI.r., K. F. XII.r. valamint M. A. XIII.r. vádlottak vonatkozásában 2018. február 28. napján jogerős és a Gy. Gy. VII.r., F. J. IX.r., V. A. X.r., továbbá a T. M. XI.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2018. év február hó 28. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
ügyintéző